

Recolta în hambare, sămînța sub brazdă!

În aceste zile frumoase de toamnă, în câmp se lucrează de zor la stringerea recoltei culturilor tîrzi, iar în podgorii la culesul viilor. Se stringe rodul unui aproape întreg an de muncă. Dintre culturile ce se recoltează acum, de pe suprafețe mai mari s-a strîns floarea-soarelui (75 la sută din suprafața cultivată). În regiunile din sud, ca și în regiunea Iași, această lucrare se apropie de sfîrșit. Din recolta strînsă pînă acum s-a treierat aproape 80 la sută. Ca și în ceilalți ani, recoltarea sfîrșit de zahăr se face potrivit graficelor întocmite de unitățile cultivatoare, în comun cu fabricile de zahăr. S-a recoltat 33 la sută din producția de sfeclă, lucrarea fiind mai avansată în regiunile Argeș, Hunedoara, Cluj, Galați, și Banat.

Recoltarea cartofilor se desfășoară mai bine în regiunile Banat, Oltenia, Ploiești și Bacău. Porumbul a fost cules de pe 20 la sută din suprafața cultivată. În Dobrogea și în regiunea București a început în această săptămînă și recoltarea orezului. Culesul viilor s-a făcut pe suprafețe mai mari în podgoriile și centrele viticole din regiunile Dobrogea, București, Galați, Oltenia și Ploiești. Acum, cînd fiecare zi este deosebit de prețioasă pentru stringerea la vreme a recoltei culturilor tîrzi și pentru înșămînțarea în câmp mai scurte timp a grîului, secarei, orzului și plantelor de nutreț, lucrătorii din C.A.S., S.M.T., specialiștii și țărani cooperatori se preocupă de buna organizare a muncii în vederea executării în cele mai bune condiții a fiecărei lucrări agricole.

(Agerpres)

Cum apărați tezaurul

TIMP?

Proletari din toate țările, uniți-vă!

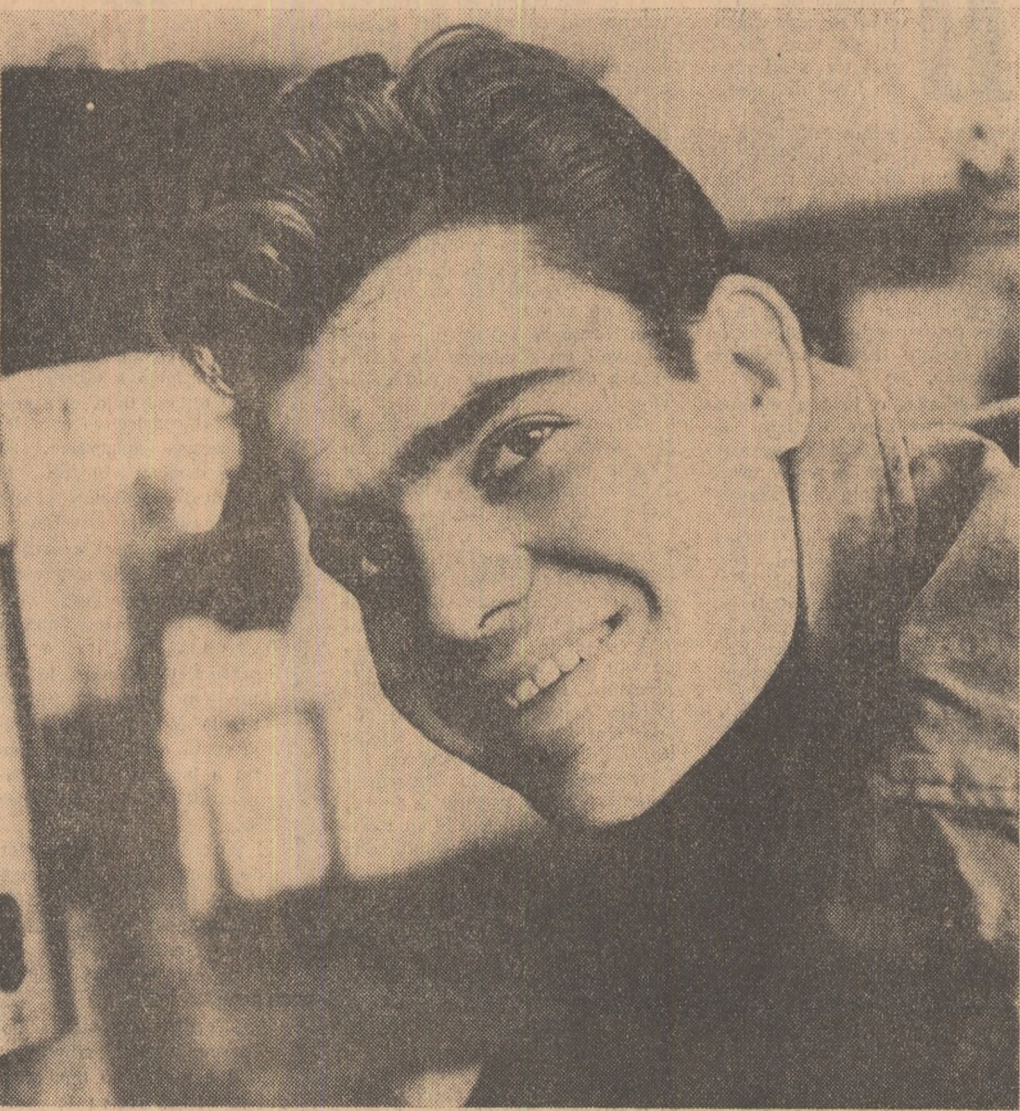
Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5089

6 PAGINI — 25 BANI

Duminică 26 septembrie 1965

Printre linierii evidențianți luna de lună în întreaga societăți de la Întreprinderea „Tehnolig” din Cluj se numără și strungarul Tudor Popescu. El utilizează cu bune rezultate metodele moderne de așchiere

Foto: O PLECAN

La izvoarele energiei

Între în funcțiune cu o capacitate de 300 MW, Centrala termoelectrică Ludus-Iernuț a deveni una din marile cetăți ale energiei din țara noastră.

Sute de constructori lucrează acum la extinderea termocentralei, care — în final — va avea o putere instalată de 800 de megawați.

Primii i-am zărit pe constructorii care, căzărâți pe schele, dau formă și contur uriașelor turnuri de răcire hiperbolice. Primul hiperboloid, înalt de 55 m, a și fost construit, iar la al doilea se lucrează acum. Folosind cotraje porțnari (pe două sferi ale inelului) încă în a-celă zi, asigurînd beloniștii înaintea de lucru pentru dimineața următoare.

În ajutorul constructorilor au venit și cadrele de specialitate de pe șantier. Ei au elaborat o ingenuoasă raționalizare, care a permis reducerea timpului de lucru la montarea cotrajelor și realizarea unor însemnate economii.

Cotrajele pășitoare — pe-a relatat înălțur inginer Nicolae Toader, șeful lotului turnului de răcire — nu constituie, în sine, o noutate. Ele s-au folosit și pe alte șantiere. Prevedînd această metodă, noi i-am adus unele îmbunătățiri. Avînd o formă hiperbolică, diametrul și grosimea turnurilor diferă

de la o cotă la alta. În acest sens trebuie modificate și cotrajele. Pînă nu de mult, modificarea o făceam prin tăierea (pînă la dimensiunea cerută) a panourilor și riglelor. Aceasta însemna însă o muncă în plus și un consum mai mare de materiale.

Am rezolvat problema prin modificarea montajului metalic, excluzînd astfel operația de tăiere a panourilor și riglelor. Ele vor putea fi reutilizate și la construcția celorlalte turnuri de acest fel.

Terminata structura exteroară și acoperitul părții de extindere, precum și fundația turbinei nr. 5, constructorii de aici au predat „ștabela” montajului. Brigăzile de montaj care lucrează la turbine și la cazane duc acum mai departe „ștabela”, înscrisul noului succes pe panoul întrecerii socialiste. Cei de la cazane au permis includerea circuitului de apă-apa, executînd cu succes și probele hidraulice. Angajamentul luat de montajeri a fost astfel îndeplinit cu trei zile înainte de termen.

ȘTEFAN NECANIȚCHI
corespondentul „Scinteii tineretului” pentru regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

(Continuare în pag. a IV-a)

Prin Cheile Bicazului

Foto: VALERIU CIMPOIERU student

În probe tehnologice

Hidrocentrala Racova — a 8-a din seria celor 12 ce se construiesc pe Bistrița în aval de Stejaru — a intrat în probe tehnologice. Noua hidrocentrală are o putere instalată de 23 MW în două grupuri hidrogeneratoare. La intrarea ei în funcțiune, puterea instalată a hidrocentralelor de pe Bistrița — inclusiv cea de la Bicaz — va ajunge la 334 MW.

(Agerpres)

Este un postulat unanim acceptat că nu ne putem risipi timpul decît atentînd la condiția noastră de ființe înzestrate cu o singură viață. Practic, cu sau fără buna noastră stîmă, mai au loc fenomene care conduc la această mai mult decît condamnabilă irosire. Într-o epocă în care orice secundă care în spate un munte de valori vechi și noi aparținînd omenirii, fenomenele negative de desconsiderare a timpului preocupă întreaga noastră societate și, în mod expres, tineretul. Mult mai puțin acute în cele 8 ore de producție, pierderile de care vorbim își umesc izvoarele subterane, devin treptat — pirale și curg zgomotos la vale, mai ales după ce ne-am schimbat salopeta de lucru cu celelalte haine.

Am întreprins o anchetă în rândurile unor tineri din cîteva întreprinderi din Capitală, cerîndu-le să dea o apreciere raportului dintre ei și timp, așa cum rezultă din recente întîmplări cotidiene și experiențe mai sedimentate. Răspunsurile, chiar dacă nu desenează în amănunt traseul tuturor acelor nedorite izvoare, indică totuși zonele asupra cărora ar trebui să ne îndreptăm atenția.

OM LA GHISEU

La Secția de gospodărie locuințe și localuri din raionul Nicolae Bălcescu, Lam înfîlînt pe LEON PARTAȘ, mecanic de întreținere la Uzina „Danubiana”. Am intrat în vorbă: — Așteptați de mult la acest ghișeu? — De vreo trei luni.

L-am prietit cu atenție. Era evident că omul nu are chef de glumă. Ne-a explicat: — În luna iulie, exact în ziua de 13 (data să fi fost cu ghinion?) am primit ordinul de intrare în locuință. M-am mutat, mi-am aranjat apartamentul. Toate bune, dar n-am încă ordinul de repartiție. Nu m-ar deranja prea mult lipsa lui, dar fără el nu pot obține viza pe buletin, întrucît am venit din altă localitate.

— Și? — Și ca să nu vă mai povestesc toată odiseea, în ultima săptămînă am fost aici de două ori. Prima dată, după trei ore de așteptare, mi s-a spus: du-te dîmnează la locul de muncă și trimite-l aici pe delegatul întreprinderii. Acesta era în concediu. Am venit din nou astăzi, înarmat cu tot ce trebuie: adeverință de la întreprindere, ordinul ministerial prin care am fost transferat în București etc. După cum ați văzut și de, am mai stat cîteva ore la același ghișeu. Un alt funcționar mi-a spus de astădată: A, nu aici. Caută-l dîmnează pe tovarășul cutare.

Omul pricește decizient întreprinjur: — Dar unde să-l caut? Toate ghișeele sînt închise, în afară de asta, la care am stat la rînd. Așa încît — pe cine să întreb? Hai să văd dacă nu știu portarul.

Inspirată idee: portarul, într-adevăr stia. — Inspectorul de care întrebați e plecat pe teren. Poate vine pe la prînz. Tînrul a rămas să aștepte. Iar noi am încercat să aflăm cum merg treburile la singurul ghișeu deschis la acea oră. Am oftat, cu ajutorul unui panou explicativ, că la acel ghișeu se primesc acte și se oferă informații pentru 7 categorii de probleme. Cănu multe. Dacă vreți să cereți o simplă informație trebuie, așadar, să așteptați. Cî? După cum știți orocul. În orice caz mecanicul Leon Partaș, erînd să obțină un act, a pierdut aici, în ultima săptămînă, 5 ore ca să „aște” în cele din urmă, de la portar, că un anume inspector, poate vine pe la prînz... Poate. Cînd am plecat de la Secția de gospodărie locuințe și localuri l-am lăsat pe Leon Partaș tîndu-i de urît portarul. Asta a fost miercuri. S-ar putea să mai fie și acum acolo.

E un exemplu „clasic” pentru furtul de timp, așa cum născurile birocratice le mai furnizează ici-colo la oficiile unde cetățeanul solicită rezolvarea unor probleme personale.

(Continuare în pag. a III-a)

Tineri și tinere!

Voi știți prea bine că fiecare zi, fiecare ceas, fiecare minut reprezintă valori imense prin ceea ce poate fi realizat în aceste unități de timp. Știți că la sfîrșitul zilei de muncă sau de învățătură timpul pierde, în continuare, la fel de prețios. Orice pierdere rămîne nerecuperabilă.

PROBLEMA FOLOSIRII INTEGRALE A TAMPULUI — INCLUSIV A CELUI DIN AFARA ORELOR DE PRODUCȚIE — VĂ STĂ LA ÎNIMĂ. De aceea: — Priviți cu luare aminte în programul vostru zilnic de activitate. Chibzuți dacă în timpul vostru liber nu se mai află goluri.

Ceretați cu atenție ce anume vă provoacă mai mult sau mai puțin sistematic pierderi de timp. Identificați toate sursele care vă fac să irosiți o parte prețioasă a timpului vostru — și totodată propuneți soluții pentru înlăturarea acestor cauze. SCRIEȚI ZIARULUI NOSTRU, SPUNÎNDU-I PĂREREA ȘI PROPUNERILE VOASTRE. Pronunțați-vă cu hotărîre împotriva fenomenelor negative care rănesc zile, ore și minute, cînd v-ați putea îmbogăți cunoștințele, cînd v-ați putea odihni mintea și trupul, cînd v-ați putea bucura de distracțiile tineresci. COLOANELE „SCINTEII TINERETULUI” AȘTEAPTĂ CUVÎNTUL VOSTRU ÎN ACEASTĂ PROBLEMĂ.

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român

Tovarășului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Vă transmitem dv. și poporului frate român profundele noastre mulțumiri pentru felicitările călduroase, pe care ni le-ați adresat cu ocazia sărbătorii naționale a poporului coreean — cea de-a 17-a aniversare a proclamării Republicii Populare Democrată Coreeană.

Ne exprimăm încrederea fermă că relațiile de prietenie și colaborare între popoarele celor două țări, bazate pe principiiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, se vor dezvolta și întări și mai mult în viitor, în lupta împotriva imperialismului, în numele cauzei comune a socialismului și păcii în lume.

Vă urăm din toată inima, dv. și poporului frate român, succese și mai mari în lupta pentru desăvîrșirea construirii socialismului în țară.

KIM IR SEN
Președintele
Comitetului Central
al Partidului Muncii
din Coreea

TOI EN GHEN
Președintele
Adunării
Populare Supremă
a Republicii Populare
Democrată Coreeană

Cu planul pe 9 luni ÎNDEPLINIT

● PLOIEȘTI. — Trusul de extracție a țițeiului Ploiești este acum întreprindere industrială din regiune care a îndeplinit planul pe trei trimestre înainte de termen. Acestea și-au îndeplinit și angajamentele anuale la toți indicatorii.

de la începutul anului și pînă acum. Populare în cantități de bușteni, lemna de mină și celuloză, lemna de construcție, cherestea etc.

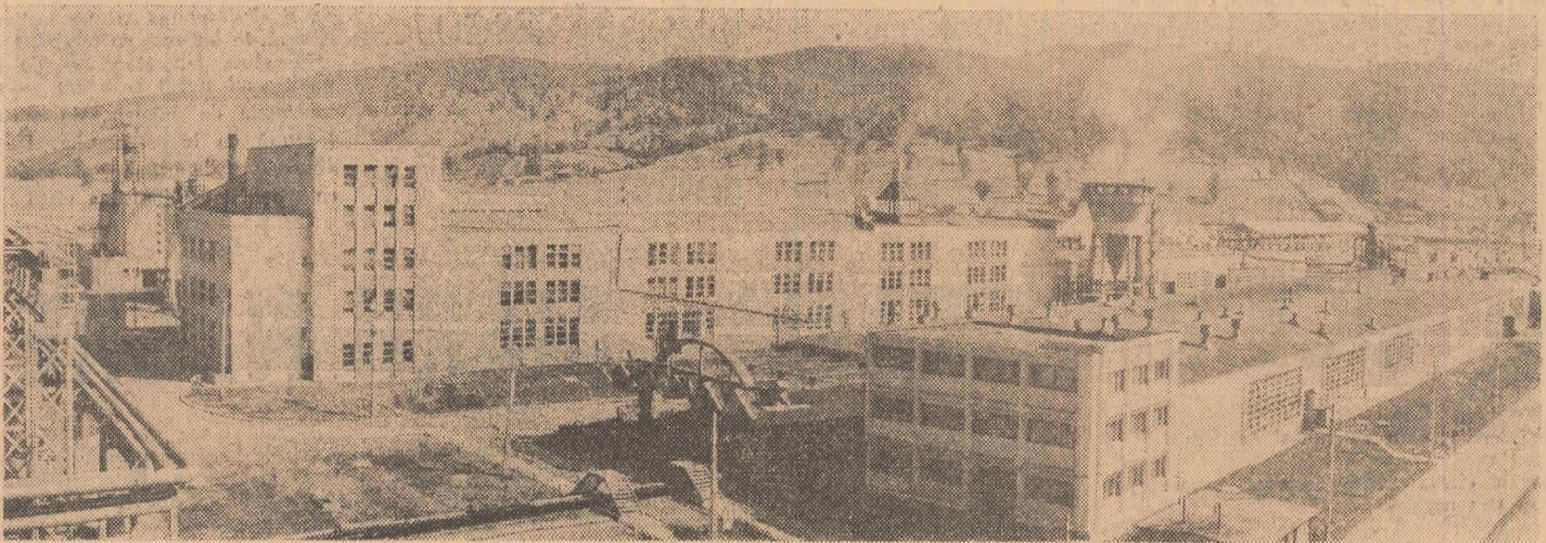
● GALAȚI. — Stația de sortare a minereului din Galați, una din întreprinderile fruntașe în întrecerea socialistă din regiune, a livrat recent cea de a 40.000-a tonă de minere peste sarcinile de plan, prevăzute în primele trei trimestre ale anului. În ultima vreme a fost introdus lucrul în două schimburi la toate instalațiile automate și agregatele tehnologice și s-a intensificat specializarea pe echipe și posturi de lucru. Ca urmare, planul producției globale pe 9 luni ale anului a fost îndeplinit înainte de termen atît la producția globală cit și la cea marfă.

(Agerpres)

COMĂNEȘTI

Unul din marile și modernele combinate de industrializare și prelucrare a lemnului apărut în ultimul timp pe harta patriei

Foto: AGERPRES

DOSARUL S-A ÎNCHIS DAR CAZUL A RĂMAS „CAZ”

Adolescentul robust, bine dezvoltat față de anii pe care-i are — privește neîncrezător. Zgîrcit la vorbă, preferînd conversații singurătate, el păstrează față de nou venit o rezervă plină de neîncredere. Dialogul se leagă greu. E suficient însă să arunci o privire spre pasivitatea sale pentru ca trăsăturile încordate de așteptare să se destîndă. Chipul i se luminează și discuția devine mai liberă, mai caldă. Îl preocupă cinematografia. I-ar

place să devină operator și, la cîrșta lui, își explică alegerea acestei profesii prin faptul că a cedeu un film este o mare bucurie. Asta și face foarte adesea. Vede filme de două ori, de trei ori, pînă cînd, în miez de noapte, sala rămîne goală. Cunoscuțului în asemenea momente nu poți crede că el a devenit un „caz”.

„Nu mi se părea nici mie pînă de curînd că Mitu Marcel pune probleme deosebite de comportare, ne-a spus și directorul școlii, prof. Mocoan Virgil. Acum doi ani i-am fost diriginte și l-am cunoscut mai

îndeaproape. Fără să fie un elev foarte bun, învîta și se comporta totuși departe de limita la care profesorii devin alarmați. Nu a avut niciodată situații de corigență și nici nu s-a făcut vinovat de abateri grave de la disciplină. În anul acesta însă s-a schimbat radical. A acut pe parcursul anului cite trei-patru situații de corigență, iar la sfîrșit a „căzut” la matematică și geografie. Neapresentîndu-se la corigențe a fost declarat repetent. Dacă s-ar fi bucurat de o autoritate familiară...

— Știați că Mitu Marcel n-are o familie? îl întrebăm pe tovarășul director? — Știam.

— Povestii-ne situația lui. — La vîrstă de șase luni i-a murit mama.

Tatăl, Marcu Nicolae, muncitor la Medgidia, s-a recăsătorit. Pentru tatăl lucrurile se desfășurau normal, pentru fiu însă nu: încetul cu încetul Marcel fu lăsat în grija bunicii, care nu avea să-l cedeze, păstrînd prin hăbit amintirea fetei sale Elena. Bunica îl iubea, îl îngrijea cit putea, dar instruirea crescînd, devenea totală în curînd, a tatălui, lipsa părinților direcți, a grijii lor, nu rămase fără urmări: copilul creștea fără preocupări serioase, n-avea cine-l supraveghea îndeaproape. De aceea în școala Mitu Marcel n-a fost niciodată un elev strălucit.

SA DISCUTĂM DESPRE
**tinerete,
educație,
răspunderi**

ȘTIINȚĂ

Oceanul sub microscop

ZONELE ALBE ALE PLANETEI

Cunoaștem astăzi de mii de ori mai bine pământul pe care-l locuim și Universul din care facem parte, decât oamenii de la începutul acestui veac. Din harta continentelor au fost suprimate aproape toate zonele albe.

Fotografiile trimise de navele cosmice sovietice și americane ne-au învățat multe despre „ociții” noștri, Luna și planeta Marte, și cunoștințele noastre progresează neîncetat în acest domeniu nou.

„Cu toate acestea, să nu uităm că mai aceluși glob aflat deosebi în jurul nostru, este o sursă de cunoștințe și de bogății care ne este încă ascunsă. El ascunde lipsa noastră de cunoștințe în legătură cu aceste imense întinderi de apă!

Să nu exagerăm, totuși. Firește, se cunosc multe lucruri despre împărțirea apelor: dar față de cele care mai trebuie încă aflate, ele reprezintă foarte puțin. Despre toate datele de mai sus avem mărturie de la oameni de știință bine cunoscuți. De pildă, prof. Revelle din S.U.A. declară recent: „Hărțile noastre ale oceanelor sînt tot atât de imprecise și lipsite de detalii, ca și hărțile suprafeței terestre de prin anii 1720”.

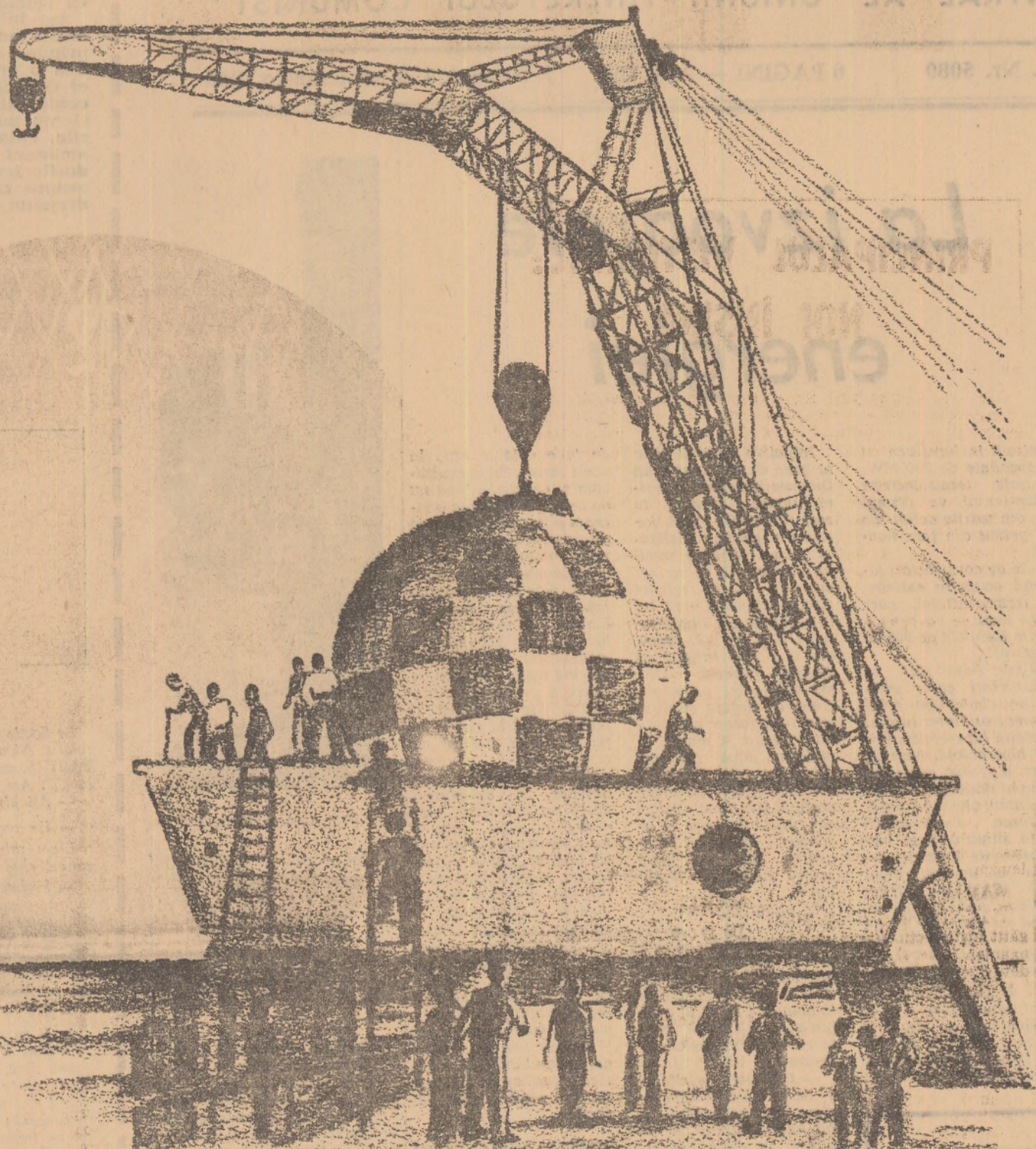
Și totuși, apa reprezintă un imens rezervor de cunoștințe și de bogății! Oceanograful francez, prof. Henri Lacaze, arată că dacă pământul nostru ar fi astfel alcătuit încît apa să se întindă uniform deasupra uscatului, ea ar avea înălțimea de 2.440 metri, reprezentînd un volum de 1.370 milioane de kilometri cubi. „Un observator plasat pe Sirius ar numi planeta noastră „MAREA”!

Oceanografia, știința tînără? Dacă ar fi să ne luăm după numeroasele cercetări efectuate în veacurile trecute asupra mărilor și oceanelor, am fi ispitit să negăm aceasta. În realitate, cu toată această vechime, abia astăzi oceanografia a început să facă cuceriri demne de imensele bogății ale apelor.

Asadar, efectiv, oceanografia este o știință tînără. Să fie însă vorba despre o singură știință? În realitate, după cum sînt este studiat de un mare număr de discipline, la fel o multime de științe își revărsă în... mări și oceane noțiunile lor; cu alte cuvinte, oceanografia beneficiază de aportul a numeroase alte științe.

Pe fundul oceanului se acumulează roci, sedimente, adeseori prețioase. În ce privește animalele și plantele care se găsesc la diferitele adîncimi ale oceanului, studiul acestora este unul din domeniile cele mai pasionante ale științei moderne, și nu numai din punctul de vedere al satisfacției curiozității umane. Se știe, doar, că viitoarele pășuni și lăzuri ale omenirii vor avea sediul în apele nemărginite ale oceanelor?

Asadar, într-adevăr, oceanografia este o știință nouă: porți încă nedeschise se află în fața cercetătorilor din acest domeniu. În apele lor se găsesc posibilități nelimitate.

AUR ȘI ANTIBIOTICE

Deasupra fiecărui metru pătrat al fundului mării, se află o cantitate de apă ce conține aproximativ 35 de tone de săruri (la o adîncime de 1.000 de metri).

Dacă încercăm să calculăm adîncimea medie a oceanelor, ajungem la cifra de 2.800 de metri. Așadar, dacă am putea usca toate oceanele, am găsi un depozit de sare de 133 tone pe fiecare metru pătrat!

O asemenea bogăție aproape inimaginabilă ar fi în stare să asigure pentru sute de secole de acum înainte toate necesitățile industriale.

Intr-adevăr, o listă a elementelor conținute pe kilogram de apă de mare cuprinde aproape tot ceea ce există în numeroasele căsuțe ale tabelului lui Mendeleev. Să menționăm, printre cele mai concentrate: clorul (18 grame la kg de apă), sodiul (10), sulfatul (2,6), magneziul (1,2), calciul (0,4), potasiul (0,4) etc.

Alături de aceste elemente chimice se mai găsesc aluminiul, fierul, manganul, cuprul, uraniul, argintul, aurul și radiul!

La început a fost vorba de sarea de bucătărie. Astăzi, în unele țări s-a organizat exploatarea industrială și a altor săruri prețioase. De pildă, clorura de potasiu este astăzi extrasă industrial din apele mării, prin metode moderne, și sute de mii de tone de îngrășăminte bazate pe săruri de potasiu provin, la drept vorbind, din apele oceanelor.

Firește, de mult oamenii s-au gândit să extragă aurul din apele oceanelor. Concentrația sa este însă prea mică: 0,000 006 miligrame într-un kilogram de apă. Pentru a obține un gram, ar trebui deci extras aurul din aproximativ 180 000 de tone de apă: prețul de cost ar fi prea ridicat.

Fiecare din elementele metalice sau metaloizi conținuți de oceane reprezintă o importantă materie primă industrială. Esențialul este ca prețul de cost al extragerii sale să fie mai mic decît cel al extragerii aceluiași element din zăcămintele solului și subsolului.

Este așa ceva posibil? Firește! În cursul ultimului război mondial, germanii controlau principalul zăcămint de magnezit continental. Siliți de împrejurări, a-

mericanii au construit pe coasta șase mari uzine, care extrăgeau magneziul din apa mării.

Oceanele conțin 99 la sută din tot bromul ce există pe globul pămîntesc: el a început actualmente să fie extras din ape, cu rezultate surprinzătoare de bune. Bromul este astăzi din ce în ce mai mult cerut de industrie, mai cu seamă datorită utilizărilor sale numeroase în industria materialelor fotografice și a filmelor. Obstacolele nu au fost ușoare. De pildă, pentru a extrage 250 tone de brom pe lună, trebuie pompați 100 000 litri de apă de mare pe minut!

În Uniunea Sovietică, s-a pus la punct un procedeu de extragere a uraniului din apele mărilor.

Dar, cînd vorbim despre bogățiile mărilor și oceanelor nu ne gîndim numai la apă, ci și la ceea ce se găsește pe și sub fundul acestor uriașe bazine.

În cursul anului geozicografic internațional, oceanograful au făcut o descoperire importantă: fundul oceanic cuprinde adăvărate „regiuni miniere”. Locuri acoperite cu un fel de pietre sferice sau ovoidale, de diferite dimensiuni, pînă la sute de kilograme. Aceste pietre, ce se găsesc mai ales în fundul apelor profunde, unde formează un fel de mozaic, conțin în principal mangan (80 %) precum și cupru, cobalt și nichel. Zece la sută din întinderea fundului Pacificului este acoperită cu astfel de „pietre” prețioase, a căror valoare ar atinge, numai pentru mangan, aproximativ 700 mii de dolari pe milă pătrată!

În afară de aceste elemente, apa mai conține numeroase substanțe a căror listă completă ar ocupa multe pagini.

Este interesant, însă, să vorbim despre o nouă descoperire, în legătură cu însușirile apei marine: este vorba despre puterea sa bactericidă.

Unii susțin că această acțiune a apei marine ar fi datorită proprietăților sale fizice — conținut de săruri, gaze etc. Alții, însă, cred că în apa mării ar exista anumite produse biologice, de tipul antibioticelor. Pînă astăzi, acțiunea nu au putut fi însă izolați, din punct de vedere chimic.

Apa mării și oceanelor: o bogăție multiplă, din numeroase puncte de vedere!

Dr. LEONID PETRESCU

Pre-continent III

Cine nu-și aminteste despre „Lumea tăcerii”, primul film care a prezentat, într-un mod poetic și totuși științific, viața din adîncurile mărilor și oceanelor? Acest film a fost efectuat de comandantul Cousteau.

Continuîndu-și și aprofundînd cercetările sale asupra vieții submarine, Cousteau a construit o serie de aparate cu ajutorul cărora a putut studia diferite fenomene ce au loc în minunata lume a tăcerii.

În ultimul timp, el a preconizat construirea unor laboratoare submarine, în care oamenii vor trăi în mijlocul oceanelor pentru a le cunoaște mai bine.

În luna august a acestui an, una din cele mai recente „case submarine” construite în Franța, numită „Precontinent III”, a fost scufundată în mare, în apropiere de coasta franceză, la Villefranche, deocamdată experimental, pentru a încerca diferitele aparaturi ce și etanșeitatea sa.

Succedînd experiențelor de supraviețuire submarin din Marea Roșie, în 1963, Precontinent III va perfecționa mijloacele ce vor alina oamenilor săs locuiești un anumit timp sub apă, pentru a efectua acolo diferite lucrări științifice, fără a pierde un timp prețios urcînd mereu la suprafață.

Aceasta va însemna încă un pas spre cunoașterea și cucerirea științifică a mărilor și oceanelor.

ENERGIA MARELOR

Multă vreme, omul a visat să folosească enorma energie a mărilor și oceanelor, să o subjughe, să o pună să lucreze în folosul său. Unii au încercat să capteze energia valurilor — fără succes. Alții, s-au gîndit să utilizeze energia mareelor — acele ample mișcări ale maselor de apă oceanice, provocate în cea mai mare parte de atracția Lunii.

Intr-adevăr, energia produsă de marea este impresionantă: pe glob, ea atinge, după Jelliffe, 1,1 miliarde kilowatt, sau 35 de miliarde de kilowatt-ora pe zi!

În Franța, actualmente funcționează o astfel de uzină „mare-motrice” și se studiază construcția alteia, mai grandioasă.

Dar, în afară de aceasta, oceanul poate furniza omului o altă sursă de energie, tot atât de importantă. Este vorba de căldura! Căldura primită de la soare de către ocean este absorbită de straturile superficiale ale apei și nu pîtrunde dincolo de o adîncime de vreo sută de metri. În luna august, în toată zona atlantică mijlocie, temperatura apei de la suprafață atinge aproximativ 25 de grade. În schimb, la 400 metri adîncime, ea este în același timp de numai 10 grade. Există deci o diferență de temperatură de 15—20 de grade!

Principii bine cunoscute din fizică arată că această diferență de temperatură poate fi folosită pentru a fi transformată în energie mecanică — și apoi în electricitate. Experiențele au început să se facă încă din 1926, în Franța. Ele ar arăta că este într-adevăr posibil, în mod practic, să se obțină diferență de temperatură. Deocamdată, cercetările au fost pîrșite — dar se preconizează reluarea lor.

Prof. univ. MIHAI C. BĂCESCU
membru corespondent al Academiei
Republicii Socialiste România
ne prezintă:

OCEANOGRAFIA... MĂRII NEGRE

Oriș ar părea de ciudat necunoașterea studiului unei mări îmbogățite de tezaurul oceanografic. Cîci — în chip poate paradoxal — oceanografia este o știință a mărilor. Este în această afirmație un temel adînc, o certitudine, care-și află rădăcinile în zbuciumat trecut al Pămîntului, în vremurile cînd marea unică primitivă acoperea zărilor.

Asadar, nu întîmplător în țara noastră, care-și întovărășește pe mulți kilometri hotarul răsăriten cu Marea Neagră, s-a născut și s-a întărit continuu de-a lungul anilor o puternică tradiție oceanologică, care și-a împlinit conținutul și și-a lărgit nemăsurat perspectivele de abia în ultima vreme. Cu izvoarele vii ale acestei tradiții — ca și cu istoria lor actuală — ne-a pus în contact prof. univ. MIHAI C. BĂCESCU, membru corespondent al Academiei.

— Spuneți-ne, vă rugăm, cîteva cuvinte despre cei care au pus bazele acestei științe în țara noastră.

— Dintru început trebuie să lărgesc cadrul pe care mi l-ați fixat. Căci primii noștri oceanologi au devenit — prin lucrările și activitatea lor neobosită — clasici ai acestei științe pe plan mondial.

Marele nostru savant Emil Racoviță — cel care a deschis făgașul acestei tradiții — este primul naturalist din lume care a explorat continental și Oceanul Atlantic.

Zece ani din viața și-a dedicat Emil Racoviță studiului oceanologiei Mediteranei. Numele marelui nostru savant — întemeietor al speologiei — este legat și de activitatea uneia dintre cele mai mari stațiuni oceanologice franceze, cea de la Banyuls sur mer, oraș al cărui cetățean de onoare a devenit apoi.

De numele lui Gr. Antipa, părintele hidrobiologiei românești, oceanolog de renume mondial, este legată stațiunea tulceană pentru studiul Dunării. Antipa este primul om de știință care a întreprins o călătorie de studii în jurul Mării Negre, cercetînd fauna ei piscicolă (1893).

Nu pot încheia această succintă — dar incompletă — trecere în revistă, fără să amintesc personalitatea luminoasă a profes-

rului Borcea, întemeietorul primei stațiuni de cercetări marine de la Agigea, primul cercetător al vieții — pe numeroase planuri — din Marea Neagră, despre care a scris zece de lucrări, sau de profesorul Aurel Craifăleanu, autor al unor lucrări apreciate în lumea întreagă.

Ca și în toate celelalte științe, succesele din trecut ale savanților noștri oceanologi s-au datorat talentului, muncii, sacrificiilor personale și perseverenței lor, care s-au ciocnit prea adesea cu numai de nepăsarea, dar și de rea voință oficialităților din acele vremuri. De aceea, putem afirma că de abia în anii noștri a cunoscut și oceanologia nu numai o solidă bază materială ci și un considerabil sprijin în cadre.

A început să se dezvolte în țara noastră și oceanologia fizică. Un întreg institut — cel de cercetări și studii hidrotehnice — studiază curenții care o străbat sau salinitatea acesteia etc. De fizica, de topografia fundului Mării Negre, și geografica Mării Negre se ocupă cu succes și Direcția hidrografică a marinei.

Problemele legate de pescuit și studiul vieții peștilor intră în sfera de preocupări a stațiunii de la Constanța. De ultima problemă — sub alte aspecte — se ocupă stațiunea de cercetări marine de la Agigea, care studiază variația faunei litoralului, ca și peștii țărîmului Mării Negre. Astfel de cercetări — ca și altele asemănătoare — au și o considerabilă însemnătate practică. Datorită lor se poate cunoaște în mod științific atît existentul,

cît și desfășurarea și perspectiva dezvoltării vieții în Marea Neagră, în legătură cu posibilitățile de pescuit.

Pe scurt, laboratorul — de la a cărui înființare s-au împlinit anul trecut zece ani — studiază ecologia marină, adică asociațiile de animale, dinamica vieții în zona litoralului, în legătură cu hrana peștilor. Peste 80 de lucrări publicate de cercetătorii de aici prezintă munca lor din ultimii ani, răspîndirea calitativă și cantitativă a vieții în Marea Neagră.

— Care este locul pe care-l ocupă astăzi — pe plan mondial — oceanologia românească?

— Lucrările noastre sînt apreciate în congresele de specialitate internaționale la care participăm, ca și în cele care sînt organizate de societățile de cercetări oceanologice americane. Țara noastră face parte din Comisia oceanografică interguvernamentală, ca și din Comisia pentru exploatarea științifică a Mării Mediterane (al cărei membru fondator a fost Emil Racoviță).

Participăm efectiv la studiul oceanologiei de mare însemnătate, așa cum a fost — de pildă — cazul expediției din urmă cu doi ani a navei sovietice „Viteză”. De curînd, am fost invitați de către oceanologii americani să participăm la o expediție de explorare a mării depresivului Peru—Chile din Oceanul Pacific.

Dacă mai adăugăm la acestea noile posibilități proprii de cercetare deschise oceanologiei române odată cu înzestrarea flotei noastre cu nave de pescuit oceanice, atunci avem o imagine — încă departe de a fi completă — despre dezvoltarea și la noi a acestei științe de pregnantă actualitate, dar și de uriașe perspective în ultimele două decenii.

— Care este locul pe care-l ocupă astăzi — pe plan mondial — oceanologia românească?

— Lucrările noastre sînt apreciate în congresele de specialitate internaționale la care participăm, ca și în cele care sînt organizate de societățile de cercetări oceanologice americane. Țara noastră face parte din Comisia oceanografică interguvernamentală, ca și din Comisia pentru exploatarea științifică a Mării Mediterane (al cărei membru fondator a fost Emil Racoviță).

Participăm efectiv la studiul oceanologiei de mare însemnătate, așa cum a fost — de pildă — cazul expediției din urmă cu doi ani a navei sovietice „Viteză”. De curînd, am fost invitați de către oceanologii americani să participăm la o expediție de explorare a mării depresivului Peru—Chile din Oceanul Pacific.

ENIGMATICA LUME A TĂCERII

Succesele noller ramuri moderne ale biologiei — de la genetică și ecologie, la oceanografie și hidrobiologie — ne-au apropiat atît de mult ipotezele „fantastice” ale deconștilor trecute pîrșite vînd obținerea proteinelor natura-

le „din valurile mării”, încît noile ipoteze oricît ar mai părea de fantastice (și, implicit, hazardate), ajung să fie privite ca... simple anticipări. Biologia, scria academicienul Emil Pop, „s-a furșat, istoric și tuburător în preocupările zilnice ale oamenilor...”. Și, într-adevăr.

ultime, trebuie să ne gîndim la imensa „dăjste” de alge unicelulare (formate pe baza sărurilor minerale și a energiei solare) și care hrănesc, direct sau indirect, toate organismele marine. Cantitatea acestor organisme — în jurul a 100 000 milioane tone — se menține relativ constantă, ca urmare a unui echilibru biologic multilateral. Cine-și osumă riscul să-i tulbure? Și îndrăznind, totuși, să-i osumăm.

Sens și metaforă

CUM APĂRAȚI TEZAUURUL

TIMP?

UN FURT ÎN SALA TEATRULUI

Ar fi însă o naivitate să se creadă că numai ghișeele mate și tablourile cu anunțuri numerotate, în fața cărora omul stă în picioare, cu cererea în mână — constituie singurul loc unde se răpște un timp prețios. Nu! Uneori, „cadavrul” este cu mult mai simpatic. În locul unei hirtii de 30/20 cm. omul s-a prezentat cu un bilet abia mai mare decât cel de la tramvai; în loc să stea în picioare a ocupat un comod fotoliu plusat, într-o sală prevăzută cu aer condiționat unde, în orice caz, nu se fumează. Ați ghicit: e vorba de un spectacol. Cu atât mai mare și mai neplăcută este surpriza păgubașului când, la ieșire, e nevoit să constate că a pierdut literalmente 3 ore din viață (de costul biletului nu mai are rost să vorbim).

De exemplu: Cum, tovarășă Chiriac, unde cea ce ne-ați spus să înțelegem care că nu ne recuzăm mandajii spectacolului de estradă „Am trăit să văd și asta?”

MARGARETA CHIRIAC, muncitoare la „Adesgo” ne-a răspuns cu franchețe:

— Ba da, dacă nu fineți la timpul dv, n-aveți decît, încercați. Veți trăi s-o vedeți și pe-asta. Eu, una, declar că, de când am văzut spectacolul — era la premieră — nu mă mai duc la secția de estradă a Teatrului „Barbu Delavrancea”.

O fi o poziție greșită (poate că prin alte spectacole teatrul cu pricina își va fi făcut un loc în viața, în orice caz, este un fapt. Și nu singurul. Dacă vom calcula numărul de spectacole de proastă calitate (piese de teatru, filme, concerte de estradă etc.) dacă vom înmulți acest număr cu cel al spectatorilor, iar rezultatul, la rîndul său, cu orele unui spectacol, vom constata un furt fabulos de timp. Și încă un furt însoțit de alte fenomene negative, cum ar fi degradarea gustului artistic. Cert, omul care se pregătește să ia parte la un act de cultură se simte în sârbătoare; el dorește și presimte o îmbogățire spirituală, o satisfacție de ordin superior de care, odăvită, frustat, abia țîrziu și cu multe retenție va mai încerca să se apropie. „Păcăliții” devin bănuitori, cînd nu se aceresc cu totul. Cîndăți-vă: să înțînă mina către o rodie de aur și să apuci un ghemotoc de țîp pe prăfuită...

SE PUTEA ȘI ALTFEL

În viața de toate zilele, evidența strictă a cheltuirii timpului nu este prea ușor de făcut. Știi, bunăoară, că ai luat parte la o consfătuire, știi că tema acestuia a fost bine aleasă și apreciată, că în general, lucrul a fost folositor. Întrebându-te însă dacă timpul obiectiv necesar acțiunii respective a fost riguros respectat, descoperi niște aproximații care te nemulțumesc. Un sfert sau chiar o jumătate de oră de așteptare „ca să se adune lumea”; uverturi și finaluri ceremonioase, în fond, absolut inutile; variantele pe aceeași temă în

cadru discuției — etc. Toate aceste robinete prin care picură și se scurge timpul în de defectele aceleiași chei universale — organizarea. Să revenim la ancheta.

Cum v-ați petrecut timpul liber din săptămîna trecută?

Interlocutoarea noastră: FRIȚA TUDOR, de la Fabrica „Adesgo”

— Săptămîna trecută? Practic, n-am avut timp liber. Douăzeci de fete de la noi, printre care și eu, am urmat zilnic un curs Crucea Roșie.

— Dar săptămîna dinaintea acesteia?

— La fel. Două săptămîni n-am citit o carte, n-am văzut un film. Cursurile au, bineînțeles, importanța lor. Dar nu puteau fi organizate și altfel?

Pentru clarificare, trebuie spus că cele 20 de fete se pregăteau în vederea unui concurs Crucea Roșie — jura raională. Nu știm dacă instrucțiile sanitare, — astfel îndesate — vor fi evidențiat cine știe ce talente în ziua verificării. Un lucru este însă sigur: că ocazia — precupare-monopol, oriicît de antrenantă la început, a provocat, după două săptămîni, simptomele oricărui abuz: saturația. Era, dimpotrivă, firesc ca instrucțiile să fie egale într-un timp mai îndelungat, permițînd variația preocupărilor din timpul liber al Fritzei Tudor și al tovarășelor ei. Vorbe aceea: cupă, cupă, dar tocmai la Crucea Roșie cîștigătorii să fie luați... cu salvarea?

O MIE DE FEȚE ȘI NICI UN PROFIL

Discutînd la capitolul organizării despre dezecilibrul de care unse se fac vinovați în folosirea timpului... alora, nu putem trece cu vederea peste cazurile celor „cocoșiți” sub sarcini. Ni se pare semnificativ următorul exemplu înțînînt în cadrul anchetei noastre.

Așadar:

- Instructorul obștesc al Sindicatelor din orașul București pentru îndrumarea comisiilor de liții.
- Membrul Asociației juristilor din raionul 23 August, responsabil cu problemele documentării.
- Activistul extrabugetar al consiliului sindicatelor din raionul 23 August, responsabil cu protecția muncii.
- Lectorul brigăzii de conferințe a comitetului raional U.T.C.
- Membrul în Comitetul U.T.C. al întreprinderii...

Mă rog, cine sînt toți acești tovarășii? Unde s-au înțînînt și cu ce prilej au fost convocați?

Răspuns: se înțînesc zilnic, se confundă zilnic, își stingheresc reciproc treburile, fiecărui dintre ei căsăpește timpul liber al celorlalți. Adică al... MARIEI ION, jurist-consul principal la Fabrica de mase plastice, „fericita” posezătoare a tuturor atribuțiilor de mai sus. Și acum, o sinceră mărturisire a omului astfel dedublat, triplă, quadruplat ș.a.m.d.

Venînd în producție, nutream dorința să fac aspiran-tura și să învîd o limbă străină. Au trecut doi ani fără să pot realiza nici una, nici alta. Obligațiile pe care le-am acumulat îmi depășesc cu mult forțele și, în orice caz, timpul. Ce să mai vorbesc de marile mele aspirații, cînd adesea nici pentru cerințele cotidiene, o bișnuț, gospodărești nu se mai găsește vreme rezervă în aceste deloc elastice 24 de ore!

Închidem aici citatul și subscrîm la ideea interlocutoarei

noastre de a fi eliberată de o serie de atribuții. Cu siguranță că munca în Comitetul organizației U.T.C. ar fi, ea singură, de-ajuns să-i ofere un timp larg de activitate obștească și, totodată, să-i lase răgaz și pentru alte preocupări. Să înțînsem și altminteri lucrurile: nu este oare penibil pentru numeroși tineri intelectuali din raionul 23 August să știe că attea probleme (la a căror rezolvare energia și competența lor ar fi salutare) apasă pe o singură pereche de umeri — și aceia feminini?

HAI SĂ NE-NTÎNLIM SÎMBĂȚĂ SEARĂ...

S-ar părea, deci, că folosirea timpului liber devine și ea o ilustrație la vechea zicală: „pentru unii muma, pentru alții — ciumă”. Lui SERGIU STĂNESCU, controlor C.T.C. la aceeași fabrică, timpul liber s-a adresat nu puține chemări atrăgătoare. A ales, în cîteva rînduri, petrecerea serii la Casa de cultură a raionului 30 Decembrie.

M-am dus cu prietena mea, povestește el. De la ușa am avut parte de o primire spectaculoasă: un grup de tineri postaji de o parte și de alta a holului ne-au însoțit intrarea cu un comentariu nearticulat, chipurile admirativ, în fond grosolan. Am făcut imprudența să așteptăm programul de dans. De-abia am schițat primii pași de dans, cînd cineva m-a bătut ușurel pe umeri: „Ca la Timisoara”, mi-a spus necunoscutul și, fără să-mi dea timp de gîndit, mi-a zmis partenera. Nu știu cum o fi la Timisoara, dar „Jigura” — care s-a repetat de-a lungul serii — mi-a lăsat o impresie deplăzabilă, de manieră primitivă. La un restaurant oarecare, scena n-ar fi putut avea loc. Cit despre programul propriu-zis al reuniunii, ce să mai zic...

La acest capitol a formulat serioase rezerve un alt participant la ancheta, IULIAN PALOȘ:

— Lucrez la o întreprindere textilă. Din fabrica noastră a fost invitat într-o seară la Casa de cultură a raionului N. Bălcescu un grup destul de mare de tineri pentru a putea crede că programul înțînîntului va fi necontenit de specific profesiei noastre. Și într-adevăr, am asistat la un concurs „Cine știe meserie, cîștigă” despre fabricarea... anvelopelor de cauciuc! E de mirare că atenția publicului n-a mai fost înălțată? Sper că sînt bine înțeles: tot respectul pentru munca acelor care fabrică anvelope, ne plac concursurile, dar în cazul de față nu puteam înțelege mare lucru. Există în schimb zeci de teme de cultură generală și de interes general: ele ar fi fost mai potrivite în acel cadru, iar timpul nostru liber folosit mai inteligent.

Iată deci că „muma” de la începutul acestui paragraf s-a dovedit o muma vitregă!

Cînd asemenea întîmplări se multiplică, în fața tinerilor se ivește problema dată nu cîmpe, în locul casei de cultură, n-ar trebui să-și caute alte gazde ospitaliere, chiar cu mai puține posibilități, dar cu mai multă fantezie și suplețe în organizarea reuniunilor. N-ar fi păcat?

N-ar fi păcat, tovarășii direc-tori ai caselor de cultură?

PRINCIPALUL VISTIERNIC: NOI ÎNȘINE

Dacă am insistat pînă acum asupra rolului diferitelor factori — instituții publice, instituții de ertă etc. — în gospodărirea acestei averi nepăpabile dar atât de concrete — timpul liber — nu înseamnă că primul și principalul vistiernic nu rămînem noi înșine.

În cadrul anchetei noastre am rugat doi tineri metalurgiști de la Uzina „Timpuri noi” (uzina, dealtfel întîmplător aleasă, are un nume care se încadrează și el în tema discuției) să ne relateze, cit mai amănunțit „istoria” timpului lor liber din ultima săptămîna. Amîndoi ne-au răspuns cu o bunăvoință și o sinceritate pentru care le mulțumim.

PETRE NEMETH, MUNCITOR, 27 ANI.

LUNI
După orele de producție am rămas să lucrez la darea de seamă a comitetului U.T.C. pe secție. Asta a durat 2 ore. M-am înțînînt cu soția mea și timp de 1/2 oră am făcut cum-părături. Apoi am luat puștil și ne-am plimbat în parcul „8 Mai” din apropierea casei, cam o oră jumătate. Seara, după masă, ne-am uitat puțin la televizor.

MARȚI
Toată după-amiaza am pregătît niște lecții. Vreau să dau examen la seral. M-am culcat devreme, pe la ora 21.

MIERCURI
Miercuri am lucrat 2 ore la darea de seamă de care v-am pomenit.

Rep.: Iarăși?
P. N.: Da, fiindcă noi, membrii comitetului așa am planificat: să lucrăm de 3 ori pe săptămîna cîte 2 ore. Nici lucru în grabă, nici blocarea unei zile întregi. Tot miercuri am mai cumpărat ceva pentru copil, în sfîrșit seara am urmărit la televizor selecțiunile din festivalul teatrelor de păpuși.

JOI
3 ore am făcut exerciții: algebră, geometrie. Pe urmă am simțit nevoia să mă destind. Deci: o plimbare în parc cu nevasta. Am luat o bere.

Rep.: Fără supărare: cam cit a durat... berea?
P. N.: Vreo trei sferturi de oră.

Rep.: După care ziua de joi s-a încheiat.
P. N.: Da, dar nu înainte de a citi — din păcate abia vreo 10—12 pagini — din romanul „Fiii”.

VINERI
Cum vă spuneam, a fost din nou de lucru la darea de seamă. Ajuns acasă, mă primește puștil: tată, hai la joacă, mi-ai promis. Clar: gălețușă, mingea și, în parc, toboganul și leagănele. Cum o oră și jumătate. Seara, după ce bălănt adormise, am mai învîțat puțin. La 22 m-am culcat.

SIMBĂȚĂ
După lucru, m-am dus să-i vîd pe băieții din echipa de fotbal. Aveau meci cu „Tipograful”. Juniorii noștri au bătut cu 4—1, seniorii cu 4—0. Pe urmă, seara, la restaurant. Am stat cam multșor, două-trei ore.

Rep.: Cu cine?
P. N.: Păi, mi-am invitat soția și niște prieteni.

DUMINICĂ
M-am sculat devreme fiindcă trebuia să facem aprovizionarea de toamnă; ca să zic așa, program „de piață”.

Rep.: În restul zilei?
P. N.: Un film, meciul România—Cehoslovacia, opera „Vînzătorul de pășări” — toate la televizor. M-am odihnit acasă.

Să recapitulăm. Elemente comune: tineretea, profesiunea, atracția către sport (de precizat că Nemeth a jucat și el un timp fotbal și că, pe fișa ultimelor cărți citite de el, figurează și una consacrată campionatului mondial din Chile). Diferențe: unul are o mîndă obștească, cîtește literatură, învîță pentru școala serală, își ajută soția în gospodărie, e tovarăș de joacă al puștilui său, vizionează cu plăcere meciuri, opere, spectacole de păpuși. Celălalt: joacă fotbal, se joacă de-a fotbalul, urmărește la televizor meciul de fotbal.

Veți zice: e cronică unei singure săptămîni. Da, însă oame-nii nu-și schimbă obiceiurile de la o săptămîna la alta. Dacă Panait n-ar fi avut o preocupare obsesivă, aproape maniacă, o unipreocupare, atunci de-a lungul unei săptămîni întregi s-ar fi „strecurat” măcar umbra unei alte activități. Dar nu! Tot timpul pentru picior, nimic pentru cap! O binecunoscută zicală ar trebui să-l prevină.

GHEORGHE PANAIT, MUNCITOR, 22 ANI.

LUNI
Săptămîna mea a început de fapt de marți. Duminică se înursase un coleg și petrecerea s-a prelungit și în ziua următoare. O dată se însoară omul. Dar să nu se creadă că e un chiul la mijloc: aveam în-voire.

Rep.: Mă rog, n-am zis nimic. Să trecem la prima zi a săptămîinii. Adică...

MARȚI
De la ora 15, pe terenul nostru de fotbal de pe Vitan, am făcut antrenament. Sînt în echipa uzinei. Fundaș. Am jucat vreo 4 ore. Seara, cu un vecin: table.

Rep.: Ați jucat mult?
Gh. P.: Nu, eram frînt de la antrenament. Două ore. La 22 mi-am sunat stingerea.

MIERCURI
Ce-am făcut? Nu prea știu. A, mi se pare că am ciocănit ceva la niște cotețe. Atît.

Rep.: Atît?
Gh. P.: Da, pe urmă m-am culcat... o dată cu găinile. Ha, ha.

Rep.: Ei, probabil că joi ai recuperat din timp?

JOI
Bineînțeles. Joi am făcut antrenament.

Rep.: La fotbal?
Gh. P.: Păi la ce altceva?
Rep.: Și te-ai culcat...
Gh. P.: Mor! După 4 ore pe gazon, poți să tai lemne pe mine.

VINERI
Mi-amîntesc precis. Am jucat fotbal, dar nu în echipă. Așa, de banc, cu băieții din cartier, în curtea unei școli.

Rep.: Pînă cînd?
Gh. P.: Pînă s-a înnoptat. Pe urmă am stat la o parolă.

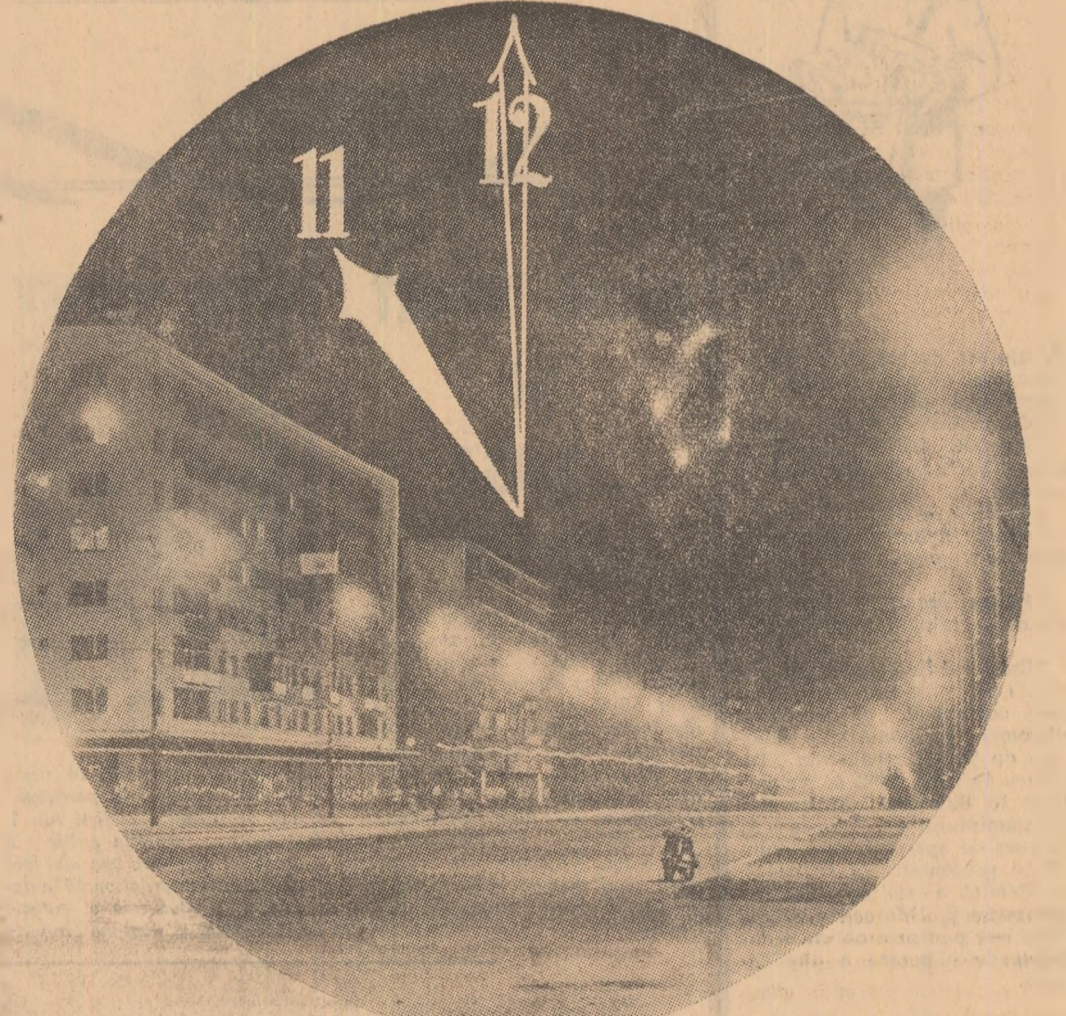
Rep.: Unde?
Gh. P.: Acolo, pe stradă, lîngă școala. Și la 22 m-am culcat.

SIMBĂȚĂ
Zi grea: meci cu „Tipograful”. I-am bătut la zero. Pe urmă m-am cînsit cu un sprîț. N-am stat mult. Două ceasuri, trei.

Rep.: Cu cine?
Gh. P.: Singur. E mai ieftin.

DUMINICĂ
M-am dat jos din pat la 10. Ce era să fac? Am ieșit la un fotbal pe un teren la Recas. Pînă la prînz. După masă mi-am făcut nervi la televizor: am văzut meciul.

Rep.: Și seara?
Gh. P.: Seara mi-am luat fata și am dat cîteva țure pe bulevard.

NON MULTA, SED MULTUM

Bilanțul unei săptămîni ne oferă prilej pentru numeroase reflecții. Se poate obiecta oare ceva frezorului ROMEO SPRLAC, tînăr care are de notat în dreptul săptămîinii 13—19 septembrie activități diverse (îndeplinirea unor sarcini obștești, lectura unor cărți de aventură, plimbări, 3 filme vizionate plus regretul de a nu fi găsit bilet la un al-4-lea)? La prima vedere, ni-mic. Și totuși! În felul ei, obiecta a fost formulată chiar de tînărul nostru:

— N-am folosit rău săptămîna asta, dar — se putea și mai bine. Cum? Asta nu știu. Ceva parcă îi lipsește.

Să-l ajutăm. Este poate vorba despre absența unui fir conducător. A perspectivei. A unui catalizator pentru toate energiile disponibile în acest timp — și fără de care impresia aceea vagă de risipire, nemulțumirea aceea acută și stăruie totuși. Peste cărți, peste cinematograful, peste televizor. A simțit-o și muncitoarea MARIA MIHALACHE:

— Am fost la club, am văzut destule filme, m-am plimbat de-ajuns. Ca și săptămîna trecută, ca și anul trecut. Și?

Senzația de „bateră a pasului pe loc” e un simptom de care într-adevăr merită să fii seamă. Simpla acoperire fizică a timpului cu diferite activități nu reprezintă condiția optimă a educației tineretului. Spectacolul, lectura, concertul, stadionul, neîntînd scopuri, ci mijloace, trebuie să conducă neapărat spre un obiectiv major, să se înscrie într-o evoluție anume, voită, determinată conștient: formarea personalității. Ar fără de care, ori cit de „înțesat” ne-ar fi orele, tot se ajunge la pierdere. Și primul pas pe drumul acestei opere conștiente este selecția, respingerea acumulărilor întîmplătoare, planificarea.

Stăm de vorbă cu GEORGETA STĂNESCU, o tînără de la Fabrica „Adesgo”.

— Mă duc la multe filme, totuși nu la oricare. Tocmai pentru că sînt pasionată de teatru, îmi aleg cu grijă spectacolele pe care urmez să le văd. Cîteș cu plăcere, așînd

CIMITIR AL TIMPILOR MORȚI

Dar selecția are și o altă fațetă. Tot de natură etică, dar mai particulară. Ce facem cu treburile „minore” dar indispensabile? Mai exact: cine le face?

Am stat de vorbă cu OPRI-

ȘAN STĂNUCEL, un tînăr înalt, voinic. Ne-a povestit, ca și ceilalți, cum și-a petrecut timpul liber al săptămîinii trecute. Relatînd, la un moment dat a avut o lungă ezitare.

— Miercuri și joi am cam pierdut vremea. Adică... Da, de fapt am pierdut vremea, fiindcă...

— Fiindcă? Am insistat noi.

— A început, jenat.

— Vedeti, soția mea lucrează în tură. Așa că... eh, în două după-amieze am făcut în locul ei cîteva treburi gospodărești. Inclusiv bucatărie. Mă pricep.

Totul era împedat în această explicație, inclusiv urma veștii prejudecări, pe care prietenul nostru o biruise personal, dar o știa neînșă la alții. Și cit de necesar ar fi s-o alunge și acești „alții”! Nu numai pentru că ar fi un semn vizibil de afectiune pentru tovarășa de viață. Dar mai ales pentru că alitudinea aceasta vizează esența factorului timp. O muncă de uzură pe care o înțînînt cu dispreț dintr-o felie a timpului tuă ocupă automat timpul celui alt membru al familiei. Timpul femeii-gospodine este încă măcinat de greoaiele pietre ale activității domestice. Desigur, participarea activă a soțului la gospodărie este o chestiune elementară; nu e însă mai puțin adevărat că principalul efort în direcția descongestionării timpului gospodinei este așteptat din partea rețelei comerciale și a industriei bucurilor de larg consum. Deosebit de importantă, problema aceasta implică prea multe aspecte pentru a nu pretinde o discuție aparte.

Iată acum cîteva idei, care, departe de a concludena o discuție abia deschisă, se vor simple puncte de reper.

— Pierderile de timp ale cetățenilor la serviciile publice pot fi evitate prin permanentă punere de acord a organizării activității acestor servicii cu schimbările survenite în cererile populației.

— Delapidarea timpului liber este o infracțiune ca oricare alta și, ca atare, se cere prompt sancționată de opinia publică.

— Planificarea individuală a preocupărilor din timpul liber nu este, în ultimă instanță, decît o cerință obiectivă a dezvoltării sub raportul educației.

— Problema eficacității maxime a timpului liber aparținînd fiecăruia dintre noi are toate șansele să-și afle o soluție în rezolvarea de abia începînd din momentul în care, dobîndind conștiința ireversibilității lui, ne propunem — cu luciditate, seriozitate și răspundere — să-l dobîndim echivalentul aur.

Ancheta realizată de: STEFAN IUREȘ și VICTOR CONSTANTINESCU

Intr-unul din numerele viitoare vom publica, în legătură cu tema anchetei noastre, și opiniile exprimate de mai mulți oameni de știință și cultură, participanți la o recentă „masă rotundă” organizată de redacția „Științei și literaturii”.

POSTA REDACTIEI

Georghe Antonescu — comuna Perșani, raionul Rm. Vilcea.
Brumar Alexandru — Giurgiu.
Potrivit decretului 832/1962 și H.C.M. 1107/1962 absolvenții pot susține două examene în vederea obținerii carnetului de conducător auto.
Elevii aminați la primul examen sînt reexaminați la problema în care au rămas corijenți. Cei care nu reușesc nici la re-examinare sînt declarați respinși fără dreptul de a mai susține un nou examen.

Ronal Petru — str. Făclia 30 Cluj

Grupul școlar minier din orașul Petru Groza pregătește cadre în specialitatea tehnicieni geologi pentru industria minieră. Candidații trebuie să fie absolvenți ai școlii medii sau ai unei școli echivalente cu și fără diplomă de maturitate, fără limită de vîrstă.

Plecarea unei delegații a C. C. al P. C. R. în Franța

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Paris, o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Român condusă de tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Francez va face o vizită în Franța. Din delegație fac parte tovarășii Maxim Berghianu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.R., Dumitru Popescu, membru al C.C. al P.C.R., redactor șef al ziarului „Știința”, Ion Ilescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Andrei Ștefan, șef adjunct de secție la C.C. al P.C.R. și Nicu Bujor, activist la C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Bă-

neasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Florian Dîmălahe, Vasile Patilinet, Virgil Trofin, de membri ai C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

PARIS. — Corespondentul Agerpres, Al. Georghiu transmite: Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Alexandru Drăghici, a sosit sîmbătă la Paris.

La sosirea pe aeroportul Le Bourget delegația a fost salutată de tovarășii Gaston Plissonnier, membru supleant al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.C.F., Lucien Mathy și Jacques Denis, membri ai C.C. al P.C.F., de activiști ai P.C. Francez.

Pe aeroport se aflau dr. Victor Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Franța, și membri ai ambasadei române.

INFORMAȚII

● Mesager al folclorului nostru peste hotare, **Ansamblul de cîntec și dansuri „Perința”** a plecat sîmbătă într-un lung turneu prin mai multe țări din America Latină.

● Sîmbătă seara au plecat în Iugoslavia, la invitația Federației asociațiilor de luptători din război de eliberare națională a

Iugoslaviei, general de armată Iacob Teclu, președintele Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, și Vida Geza, membru în Comitetul foștilor deținuți antifasciști din Republica Socialistă România, pentru a participa la Congresul acestei Federații.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Intr-o telegramă de răspuns, tovarășul Pak Sen Cer, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democratice Coreene, mulțumeste tovarășului Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, pentru felicitările adresate cu ocazia celei de-a 17-a aniversări a proclamării Republicii Populare Democratice Coreene.

Vizita delegației guvernamentale a R. P. Chineze

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze, în frunte cu Cean Lin-ci, ministru industriei cărbunului, însoțită de Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului petrolului, și H. Zambeti, vicepreședinte al Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, a făcut sîmbătă o vizită în regiunea Ploiești.

Împreună cu membri ai conducerii organelor locale de partid și de stat, oaspeții au vizitat Uzinele „1 Mai”. Aici ei s-au interesat îndeaproape de instalațiile de foraj și utilajul petrolier care se produce în uzină și s-au întreținut cu muncitorii și tehnicienii din întreprindere care au fost în R. P. Chineze. Au fost vizitate apoi vile și instalațiile de vinificare ale Stațiunii experimentale hortivictoriale Valea Călugărească. După-amiază, s-a făcut o vizită la Rafinăria Brazi.

(Agerpres)

În incinta îndiguită, prin care la G.A.S. Chirnoși au fost redolte acritărilor anul trecut 2500 de hectare de teren, s-au însemnat și 1950 de hectare cu porumb. Noua recoltă de pe noile terenuri ia acum drumul magazinelor.

Foto: AGERPRES

Dosarul s-a închis dar cazul a rămas „caz”

(Urmare din pag. 1)

În clasa întâi avea numai nota de cinci, cu excepția notei la purtare, unde avea 10; în clasele următoare devenise în schimb, un elev bun la matematică, limba română, lucrări practice. Mai dădea, uneori, dovadă de indisciplină dar se distingea la el o trăsătură de mare preț. Îi plăcea să muncească și, vara, în timpul vacanței, îl vedeai desori pe cîmp, alături de oameni. N-avea nici o pretenție materială. Îi plăcea să fie de folos cuiva și apoi să se plimbe singur unde vedea cu ochii. A sosit însă o criză critică (există în viața fiecărui tânăr o asemenea criză), cînd privirea cuprinsă de un orizont mai larg, cînd alegea aneii dintre neamurătate și drumuri care o vălăuie excepțională. Dar, din păcate, în cazul lui tocmai acum familia lipsea cu desăvîrșire, iar școala „la pierdut” din ochi, nu „bănuia” (cum spune tovarășul director) că e posibilă o asemenea involuție. Funcționarul — „corect” — al Sfatului popular ordonase Medgița constantă că Marcel a înțeles în tot ce a scris în actele sale că ajutorul bănesc dat de sfat încetează și... a închis cerșetele dosarului peste un caz care de abia acum începuse să devină un „caz”.

Acum, la vîrstă aceasta, supra-veghează, îndrumîndu-l familia, a pedagogilor are o valoare excepțională. Dar, din păcate, în cazul lui tocmai acum familia lipsea cu desăvîrșire, iar școala „la pierdut” din ochi, nu „bănuia” (cum spune tovarășul director) că e posibilă o asemenea involuție. Funcționarul — „corect” — al Sfatului popular ordonase Medgița constantă că Marcel a înțeles în tot ce a scris în actele sale că ajutorul bănesc dat de sfat încetează și... a închis cerșetele dosarului peste un caz care de abia acum începuse să devină un „caz”.

„Mitu Marcel” a rămas repetent... Mitu Marcel a intrat în cercul unor prieteni care-l duc spre însorirea timpului, care-l încalză și devină cea ce, practic, se numește un infractor.

Cineva, alent, s-a alarmat; s-a adresat tatălui acestui băiat dar Nicolae Marcu s-a făcut bagaje și s-a mutat cu serviciul la... Mangalia. S-a adresat școlii: școala n-a întreprins aproape nimic. S-a adresat sfatului popular: nici de aici n-a venit ajutorul. Apoi n-a scris nouă: „Nu există cineva care să se ocupe de acest caz, cineva care să conducă pe un drum bun viața acestui adolescent”.

Cum să nu? răspundem noi. Acest „cineva” este (așa cum aminteam și într-un articol publicat cînd) — autoritatea tutelară. Mandatară a opiniei publice comisia de tutelă este chemată să tragă la răspundere părinții care și-au abandonat copilul să se îngrijească îndeaproape de educația acestora: acrotindul și grija. De Mitu Marcel trebuie să decidă să se îngrijească comisia autorității tutelare din care, nominal, face parte tovarășul pre-

La izvoarele energiei

(Urmare din pag. 1)

Un asemenea „eveniment” am surprins la sectorul turbine. Comunistii Constantin Azamitei și Constantin Hăsturu, care lucrează la montarea turbinei, au raportat că brigăzile au terminat montajul părților inferioare ale carcaserelor și centrarea liniei de arbori.

Atît Hăsturu, cît și Azamitei — ne relatează ing. Damian Mureșan, șeful sectorului — sînt șefi de brigadă precepți și inventivi. Ei au reușit să organizeze bine munca, s-au străduit să stimuleze inițiativa tinerilor în găsirea unor soluții și modalități de grabire a lucrărilor, cum ar fi montarea paralela a mai multor piese. Rezultatul se vede acum. Cele două brigăzi au terminat cu 22 zile înainte de termen aceste lucrări.

Întă acum un fapt petrecut cu cîiva timp în urmă. Venise timpul să se treacă la montarea turbinei nr. 5. Dar o parte a echipajului încă nu sosise pe șantier. Cei doi șefi de brigadă au propus atunci să se înceapă cu echipamentul existent, să se monteze, încă în prima etapă, tot ceea ce se poate monta.

Așa s-a și procedat. Aceasta a însemnat un prețios câștig de timp. E greu să redai atmosfere entuziastă de muncă ce domnește pe acest mare șantier, gîndurile, preocupările, colectivele de constructori și montori care, însuleșiiți de hotărîrile celor de-al IX-lea Congres al P.C.R., luîndu-se la întrecere cu timpul, asază cărămidă după cărămidă la temelii acestei mari cetăți a luminii.

MÎINE, START ÎN „CURSA SCINTEII”

Grigorescu Marin — Brăila

Școala are durata de 2 ani. Ea concură de admitere se dau următoarele probe:
Matematică — scris și oral
Geografie fizică generală și a Republicii Socialiste România — oral
Geologie — oral
Se acordă burse conform legilor în vigoare.

Moraru Eugen — comuna Cosna — raionul Reghin

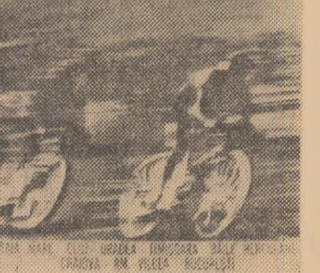
Ministerul Învățămîntului, căruia i-am înaintat scrisoarea, ne-a comunicat că pierderea diplomei de maturitate eliberată de Școala medie din Tg. Mureș în anul 1962 se va publica în Buletinul Ministerului Învățămîntului nr. 4 scrisoarea. În curs de apariție. Vă sfătuim să vă prezentați la secția de învățămînt a sfatului popular al regiunii Mureș-Autonomă Maghiară pentru a obține aprobarea de eliberare a duplicatului.

Preocuparea pentru arta fotografică, cunoscutele însușite în cadrul cercului foto, vă vor ajuta să obțineți, fără îndoială, succese în viitor. Fotografii trimise ziarului nostru nu îndeplinesc, deocamdată, condițiile necesare pentru a putea fi publicate.

Aspectele alese nu sînt cele mai semnificative, iar fotografiile nu corespund din punct de vedere tehnic. Încercați să realizați instantanee.

Iaschiu Vasile — str. Republicii 55, Eforie Nord.
Dacă eți funcționar în învățămînt ca suplîntor în anul școlar 1964/1965, cel puțin pentru luni înainte de 28 februarie 1965, data la care ai intrat în concediu medical T.B.C.) aveti dreptul la plata ajutorului pentru incapacitatea temporară de muncă în cuantum de 50 la sută din salariul tarifar. Acest ajutor vi se va plăti în cuantum legal, începînd din prima zi a concediului medical, pe o durată de cel mult 65 de zile lucrătoare.

CURSA SCINTEII

La startul întrecerii, în urma definitivării listelor de participare, vor fi prezenți cicliștii din 7 țări. Așadar, actuala ediție, a „Curselor Științei” are cea mai largă participare internațională în concursul „Curselor Științei”.

S. UNGUREANU

Florin Gheorghiu — mare maestru internațional

Pe agenda Congresului Federației internaționale de șah care se desfășoară în prezent la Wiesbaden (R.F.G.) a figurat și acordarea titlului de mare maestru internațional unui număr de șapte cunoscuți şahişti. Printre aceștia se numără și campionul țării noastre, maestrul emirat al sportului FLORIN GHEORGHIU.

După un sir lung de succese pe plan național și internațional, campionul nostru este recunoscut mare maestru internațional. Este astfel primul şahist român care cucerește acest înalt titlu şahist, și în același timp cel mai tânăr mare maestru internațional din lume. Înălta calificare şahistă este acordată în urma acordării titlului de mare maestru internațional de către Comitetul Internațional de Șah din Budapesta.

„Știința tineretului” oferă, ca în fiecare an, un premiu pentru cel mai tânăr debutant cu cea mai bună performanță și cea mai bună comportare pe parcursul „Curselor Științei”.

S. UNGUREANU

Deschiderea campionatului mondial de pescuit staționar

Sîmbătă după-amiază a avut loc la Galați deschiderea celui de-al XII-lea campionat mondial de pescuit staționar. În acordurile imnurilor naționale, au fost ridicte, pe rînd, drapelule de stat ale țărilor reprezentate la întrecere: Anglia, Austria, Belgia, Cehoslovacia, Elveția, Franța, R.D. Germană, R.F.G., Germania, Italia, Iugoslavia, Luxemburg, Polonia, San Marino, Ungaria și România.

Intrecerile pentru cel mai bun pescar staționar pentru cea mai bună echipă vor avea loc duminică, pe Dunăre. Intr-un loc special amenajat, în dreptul noului cartier Tîgănești.

Dinamo-București din nou invinsă

Campionatul republican de fotbal pentru categoria A a fost reluat ieri cu meciul Dinamo Pitești-Dinamo București „avanspremiera” la etapa a-6-a. Disputată pe stadionul din Pitești, întîlnirea a revedea gazdelor cu socotii de 2:1 (2:0). Au marcat Dobrin, C. Ionescu, respectiv Nunweiler III.

ROȘU ȘI NEGRU ambele seril

CINEMATOGRAFE

UN CARTOF, DOI CARTOFI rulaază la Carpați orele: 10, 16; 19, 20.
CAPORALUL ȘI CEILALȚI — SPORT nr. 4/1965 rulaază la Victoria orele 9,45, 12, 14, 15, 16, 18, 21.
TOLBA CU AMINTIRI — completează UNDE NU! CAP rulaază la Central orele 10, 12, 14, 16, 18, 21, 20, 30.
MARSUL ASUPRA ROMEI — PRIETELI MEI MAX rulaază la Union orele: 15,30, 18, 20, 30.
CRONICA UNUI BUFON — CINE SÎNT EI? rulaază la Doina orele: 11,30, 13,45, 16, 18, 21, 20, 30. Program pentru copii ora 10.

ROȘU ȘI NEGRU ambele seril

ROȘU ȘI NEGRU ambele seril

ROȘU ȘI NEGRU ambele seril

ROȘU ȘI NEGRU ambele seril

ghid săptămînal LECTURA

● POVEȘTEA LUI GÖSTA BERLING a făcut înconjurul planetei în cliava ai de apariție, anunțînd o scriitoare ce avea să urce treptele gloriei pînă la înscunarea în 1969, cu Premiul Nobel. S-a vorbit și se vorbește despre Gösta Berling și numai aieri ori despre autoarea acestei epopei, soartă împărtășită numai de eroii marilor creații ale literaturii universale cum ar fi don Quijote, Tili Eulenspiegel, ceea ce ne edifică asupra meritorului cărții. Epopee în care realul se îmbină cu fantasticul fără ca hiperbolizarea să estompeze coordonatele esențiale ale realității, Gösta Berling oferă cititorilor prilejul cunoașterii populorului din Tera lacurilor, a obiceiurilor și legendelor sale, a marilor sale aspirații. Scrisă într-o limbă de baladă a cărei puritate este aceea a marilor lacuri, Gösta Berling este ceea ce ne-am obișnuit să spunem, și asta e foarte bine, un eveniment editorial notabil.

● SCRIITOR DE MARE NOTORIETATE, GRAHAM GREENE este prezent în librărie noastră, la interval de cîteva luni după Misterul gerozei cu Agentul secret. Recunoscut ca inovator al speciei romanului polișt Greene folosește modalitatea aventurii în scopul relevării unor adevăruri despre oamenii care datorită unor tare sociale se trezesc la un moment dat în afara colectivității. Deși opica scriitorului asupra evenimentelor din Spania războiului civil nu este întotdeauna obiectivă, simpatia lui este pentru cauza acestor popoare. Acțiunea romanului său cum îl numește autorul divertismentului palpitant, fără să se reducă la o simplă urmărire poliștă, aduce în prim plan eroul preferat al lui Greene: eroul ai cărui determinanți sînt curajul, probitatea față de propriile hotărîri.

După numeroase romane poliște cu care editura a făcut bine-voitoare în ultimul timp, cititorul găsește în Agentul secret adevărate rațiune a existenței genului.

MUZICĂ

Orchestrale Filarmoniilor, Radioteleviziunii, Cinematografiei, Filarmoniile din întreaga țară se pregătesc să deschidă stagiunea. Pînă atunci, un eveniment cu totul remarcabil va marca această săptămînă muzicală: Concertele de Joi și Vineri de la Ateneu, cînd sub bagheta lui Mircea Basarab, Sviatoslav Richter — unanim recunoscut drept unul din cei mai mari pianisți ai lumii contemporane — va interpreta Concertul lui Cealkovski.

● În restul programului — Simfonia V-a de Beethoven și prima audiere a Concertului pentru orchestră de Wilhelm Berger, tînarul compozitor care a dobîndit în săptămînile din urmă, pentru a doua oară, laurii unui impunător concurs internațional.

Din concertele transmise la radio vă propunem să ascultați miercuri seara la orele 19,35 pe programul III „Castelul printului Barbă Albăstră” de B. Bartok. În interpretarea orchestrei de Radio din Berlin dirijată de Ferenc Fricsay (solisți D. Fischer Dieskau și Herta Topper) și „Cele patru temperamente” de Paul Hindemith transmise vineri seara la orele 18,05 tot pe programul III.

TEATRE

Secvențe de critică teatrală

● Pentru amatorul de comentarii teatrale este de reținut articolul lui Florian Potra *Premize la noua stagiune* apărut în Gazeta literară (penultima număr). Criticul face un bilanț lapidar și exact din evoluția cîteva pasaje: În *Înții mari*, stagiunea trecută a consolidat pozițiile regiei a cărei hegemonie în teatru este astăzi incontestabilă. Există însă pericolul ca hegemonia să se transforme (voit sau nevoit) în tiranie: dovadă că în ultima vreme n-am prea asistat la creații actoricești de valoare — și un clăt exemplar pe primul Treiș și Creștea; Remîntarea în spectacolul monoteatral lui Ulise (singurul pasaj din toată opera lui Shakespeare — spun istorici actorizați — în care autorul se pronunță explicit asupra ordinii sociale,

ECRANUL

Premiere

Omul Mallei

Cinci săptămîni, regișorul Alberto Lattuada (cunoscut spectatorilor din filmul „Plaf”) au reușit împreună cu binecunoscutul actor italian Alberto Sordi un film care depășește cu mult granițele spectaculosului (copios prezent în această producție). Filmul duce o pagină

bazate pe ierarhie) e greu de trecut cu vederea, fie și în numele golii de conștință teoretice de eroii mîlarilor (în războiul Treiș ca și în alte războaie). Un altul privind spectacolul Caragiale-Ionescu. În cazul acesta însă, mai mult decît o atitudine în fața operei propriu-zise, se vizează „MANIERA” spectacolelor caragialești de la Național, socotite la ora actuală — și nu complet greșit — ca depășite, anacronice. Din păcate, demonstrația nu e făcută pe un text al comediantului ci pe adaptări pentru scenă ale regișorului Valeriu Moiseșcu. O altă atitudine e remarcată în spectacolul Opera de trei parale — lată desprinsă imediat, o trăsătură a lui Ciulei (și a teatrului pe care-l conduce): inovația și lăntezia în respectul operei scriitorului. Fiindcă, oricum ar fi vorba, o anumită regișorilor, pagină scriță de dramaturg este și rămîne suverană. Și încă o observație din acest tur de orizont pertinent și lipsit de prejudecăți le care subscrim: În sfîrșit, vocea teatrului Notara s-a făcut auzită prin cultivarea piesei într-un act. Reprezentația 3 3 a fost elocventă în principiu dar rămîne neutilizată ca sîl și orientare. Socotim salutată pentru orientarea publicului apărută unor astfel de articole

● Citabil este și articolul despre Repertoriul Alecsandri semnat de Valentin Silvestru în „Contemporanul” (din această zi) care nu este un simplu articol ocazional ci o luare de atitudine ce se cere menționată. Autorul înscrie cîteva din festivitățile Alecsandri care au avut loc la Petrosani, Bacău, Iași, atrîgînd cu îndreptățire atenția că desi e o comemorare Alecsandri, unul din inemelelor teatrului românesc puține scene au montat piese de Alecsandri. N-ar fi fost însă nimeri a se cînta memoria dramaturgului Vasile Alecsandri și prin reprezentări ale pieselor sale? întrebă cu îndreptățire autorul articolului, făcînd apoi o demonstrație care infirmă prejudecata inacceptabilă teatrală e dramaturgului Alecsandri.

U. M.

Pe scurt despre reluări

● Dacă vă duceți la cinematograful Institutului de copii puteți să mergeți la următoarele filme: *Lăleaua neagră*, *Capitanul din Tenkes*, *Fiul Capitanului Blood*, *Romulus și Remus*.

● Dacă mergeți să vedeți filmul *Samba*, amînîți-vă de proverbul bălînesc care spune că o floare nu aduce primăvara. Deci, frumusețea interpretării nu o asimilăm talentului actoricesc la pilotescul Copacabanei nu-i puneți pe seama inspirației regișorale, inexistente.

● Filme pe care nu trebuie să le pierdeți: *Un cartof, doi cartofi*, *A trecut o femeie*, *Caporalul și ceilalți*, *Hoțul de pierști*, *Marsul asupra Romei*, *Cronica unui bulon*, *Strigățul*, *Viață dificilă*.

A. T.

CORBIL

Este un film care se vrea dedicat (o spune răspicat cronicul) oamenilor cinstiți, care munesc pretutindeni pe întinsul planetei noastre. De fapt eticheta aceasta nu este decît o lipitură publicitară, menită a face popular în rândurile maselor largi (de fapt cei care trebuie să umple sălile cinematografoarelor) un film inspirat de manevrele de culise ale marilor lumina. Lupta pentru supremație în consiliul de administrație după moartea iminentă a patronului este bine realizată. Ea dovedește cu lux de amănunte că zicala „Homo homini lupus” (oamenii se sfîșie între ei ca lupii) este cît se poate de potrivită relațiilor sociale în orînduirea burgheză. Stupefianță este însă realizarea personajului Cezar, care aduce în final o adevărată suspensie poliștă. Contradictorii și derutanti, personajul acesta acționează în numele unui adevărat amalgam de motive. Războiul a tălăni nu în alocuri? Doar în alocuri a ocuparea puterii? Grija față de muncitori? Inegal și melodramatic, pe lângă unele aspecte realiste ale alocurilor vomele din lumea capitalului, relațiilor cîinești din familia burgheză, filmul seamănă însă și confuz de esență reformistă. Asadar, atenție la personajul Cezar și nu vă lăsați atrași de unele din vorbele sale apăsătoare, căci filmul nu e populat decît de lupi. De lupi ce se sfîșie între ei.

● Dacă vă duceți la cinematograful Institutului de copii puteți să mergeți la următoarele filme: *Lăleaua neagră*, *Capitanul din Tenkes*, *Fiul Capitanului Blood*, *Romulus și Remus*.

● Dacă mergeți să vedeți filmul *Samba*, amînîți-vă de proverbul bălînesc care spune că o floare nu aduce primăvara. Deci, frumusețea interpretării nu o asimilăm talentului actoricesc la pilotescul Copacabanei nu-i puneți pe seama inspirației regișorale, inexistente.

● Filme pe care nu trebuie să le pierdeți: *Un cartof, doi cartofi*, *A trecut o femeie*, *Caporalul și ceilalți*, *Hoțul de pierști*, *Marsul asupra Romei*, *Cronica unui bulon*, *Strigățul*, *Viață dificilă*.

A. T.

În discuție: CONȚINUTUL

ADUNĂRI GENERALE

„Viața organizației
U. T. C. și
cerințele vârstei”

În continuarea anchetei ziarului nostru „Viața organizației U.T.C. și cerințele vârstei” am discutat de curând cu numeroși tineri cooperanți, mecanicizatori, lucrători din G.A.S. și intelectuali din satele și comunele raionului Fețești. Discuția noastră s-a referit la conținutul educativ al adunării generale a organizației U.T.C. Firește, nu-i un subiect nou. Dar însemnătatea lui este de adevărat deosebită și mereu actuală. Așadar, cum se poate organiza cu maximum de eficiență adunarea generală a organizației de bază U.T.C.?

Ce ne propunem să dezbatem?

— Eficiența adunării depinde, fără îndoială, de stabilirea ordinii de zi, adică dezbateră celor chestiuni care, în perioada respectivă, îi preocupă în mod deosebit pe tineri — afirma G. Bobocel din cooperativa agricolă de producție Gildău. Iată un exemplu de curând, la o adunare generală am dezbătut sarcinile care revin cooperativei noastre în lumina documentelor Congresului al IX-lea al partidului. Adunarea a trezit un mare interes în rândul tinerilor, pentru că aceasta i-a ajutat să înțeleagă concret sarcinile pe care le are fiecare tânăr.

— Eram în plină campanie de recoltare — spunea tânărul mecanicizator Alexandru Ceanu, de la S.M.T. Fețești. Comitetul U.T.C. a procedat bine când a pus în discuție modul cum își îndeplinesc tinerii planul de producție. După un scurt referat, citiva tineri care nu și-au realizat planul au fost invitați să explice ce i-a împiedicat. Au vorbit apoi tineri care au o bună experiență. Cel mai interesant a vorbit — după părerea mea — Dumitru Arătaș, frunțos pe statură. El a lăsat cum își întreține el tractorul, cum îl exploatează rațional fără să-l supraîncalce, cum a reușit să meargă cu 4 braze în loc de 3 cu același consum de carburanți. Această dezbateră s-a dovedit roștă, ea a fost practică și profitabilă.

— Despre eficiența pe care o dă adunării problema pusă în discuție ne vorbește și exemplul din Or Minea, se-cretarul comitetului U.T.C. de la școala profesională de mecanici agricoli din comuna Făcăieni.

— Cel peste o pleacă în elevii din sîl pe care în producție. Noi am pus în dezbateră tinerii pe ogorale, cum vom munci pe ogorale, patril socialiste”. La adunare a participat și elevii din ceilalți ar. Au luat cuvîntul zeci de tineri care au vorbit cu entuziasm despre pasiunea pentru meseria aleasă. Au vorbit apoi directorul S.M.T. Făcăieni, tovarășul Alexandru Stancu, tractoristul mai vechi și activist al organizației noastre.

Rezultă, așadar, că adunarea, pentru a-și atinge scopul trebuie să dezbate o problemă concretă care preocupă în cel mai înalt grad tinerii, în perioada respectivă. Din păcate, însă, nu întodeauna se întîmplă așa.

— Adunarea generală la care am participat acum o lună — spunea Apostol Nedelcu,

tehnician veterinar la cooperativa agricolă de producție din Giurgeni, n-a fost deloc interesantă. S-a vorbit despre munca patriotică, despre munca tinerilor în campanie despre cotizații, primiri de noi membri, despre toate și despre nimic temeinic. Am avut și impresia că ea a fost organizată de comitetul U.T.C. numai ca să mai notăm încă un obiectiv realizat din planul de muncă. După părerea mea, ar fi fost foarte interesant dacă ar fi analizat de pildă, activitatea sportivă și culturală. Avem baze sportive, dar puțin tineri fac sport. Avem condiții să desfășurăm activități artistice, sint tineri talentați, dornici să facă parte dintr-o formație artistică, dar nu se organizează nimic concret în acest sens.

— Numeroși tineri, în discuțiile avute, ne-au dezvăluit și unele aspecte care se impun a fi studiate cu atenție. Axente Dragoș, îngrijitor-mulghar la G.A.S. Perisoru, bunăoară, n-a spus că nu a mai participat la o adunare generală din luna mai și că nu-și amintea exact despre ce s-a vorbit. Un alt tânăr, Ion Bălan, șofer la P.T.C.M., care face parte dintr-o organizație de bază de cartier din Fețești-Gară — de ce? — secretea Florica Popa (pe ea — secretar U.T.C. de la Perisoru) „Eu n-am mai participat la o ședință de foarte multă vreme. Nici nu mă chema nimeni. Activitatea mea în cadrul organizației se reduce la plătirea cotizației”.

— Dialogul nostru cu tinerii a fost revelator și din alte puncte de vedere. Unii dintre ucenicii arătau că un comitet U.T.C. nu-i bine să se țină mecanic de ordinea adunărilor generale stabilită pe o perioadă mai îndelungată, ignorind problemele care capătă dintr-o dată prioritate. Pentru aceasta e necesar ca membrii comitetului să se consulte mai des cu tinerii, cu tovarășii din biroul organizației de partid și din conducerea unității, să pregătească mai temeinic adunarea și să aducă din vreme la cunoștința tuturor tinerilor tema care se pune în dezbateră. În felul acesta, se poate stabili mult mai real ce e mai important, mai actual și fie discutat, iar numărul tinerilor care urmează să ia cuvîntul va fi mai mare și, fără îndoială, că aprecierile, observările care le vor face, propunerile cu care vin aceștia vor avea mai multă greutate.

— Constantin Popescu — secretar al comitetului raional U.T.C.: Discuția în ziar pe această temă e binevenită. O formă importantă de educare politică și moral-cătușă a tinerilor rămîne adunarea generală. Ar fi bine ca atunci cînd sintem chemați la comitetul raional U.T.C. să fim întrebati mai stăruitor nu numai despre cotizații, primiri de membri ci și să fim ajutați mai concret asupra problemelor pe care le ridică viața organizației privind activitatea tinerilor noștri, conținutul adunărilor generale.

— După cum am arătat și la început, problema în discuție nu este deloc nouă. Interlocuții noștri au spus lucruri interesante, valoroase pentru activitatea viitoare a organizației U.T.C. Rămîne doar ca propunerile lor să fie realizate practic.

— VASILE CĂBULEA

de sarcinile și angajamentele pe care le avem în producție și care, într-un fel, decurg din hotărârile adunării generale privind activitatea noastră în producție.

— Socotesc că nu de hotărîri din satul Todireni s-a pomenit despre un grup de tineri care, în urmă cu două săptămîni, au avut o adunare generală în satul Todireni. Dar porcii nu există. De atunci, de cîte ori se uită prin casă vedeți numai porci. Porcii adevărați, porcii în carne și oase sînt adăvărate bucurii la casa omului. Dar după ce sînt porci, sînt și porci imaginari, asta e greu de suportat.

— Porci existenți, porci inexistenți, taxa trebuia plătită. Și de aici a început epopeea. — N-am porci... o pot dovedi... a precizat învătătorul cu porcii. — Contabila sfatului popular, Ochinciu Maria, nu s-a lăsat intimidată. — Da, chiar dacă porcii nu există în coteț, există în actele noastre. Așa că fă bine și achită taxa. — Fantomele celor doi porci terorizau pe toată lumea. — Nimeni nu credea că bietele animale sînt capabile să răspundăcă alta gresală... Porcii din dosare nu lăsuă omenii să doarmă.

— Invătătorul D. Grădinaru voia să scape de năpasta porcii pe care nu i-a avut niciodată... Nu avusese pină atunci cinstea de a fi proprietar a doi porci.

— Face o cerere... Cîntînd cererea îi se azea pilă de bietul om. Strigății de dezamădit și se facea mîna de doborî, „Oameni buni, se-am avut porci...” — Ne-am învătător clasează cererea. Motivul: nemtimbrarea legală a cererii.

— Deci invătătorul D. Grădinaru n-a reușit să scape de povara celor doi porci imaginari... Căci dacă porcii sînt imaginari, taxele sînt reale — și omul era mereu somat să plătească A.D.A.S.-ul.

— La porci imaginari — taxa imaginară... Așa ar fi fost frumos.

— Ei, bine, nu... Porci imaginari și taxe reale... Omului îi venea să înnebunească. Se uita zăpăcit prin casă.

Pe noua magistrală a orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Foto: N. STELORIAN

FOILETOANE DE TEODOR MAZILU

Purceii care n-au murit la timp

— Dacă porcii există și eu nu-i văd? — Noaptea se trezea din pricina unor imagineri guștărești.

— O mi s-a părut... Porcii nu există. — De atunci, de cîte ori se uită prin casă vedeți numai porci. Porcii pe nopțier, porci ca fetele stră, porci pe masă.

— Dacă tot plătește omul taxa măcar în vis să simtă mîndria de a fi proprietar al a doi porci. — Epopeea nu s-a terminat... Ca orice epopee birocratică începe ușor și se termină greu. Cel în cauză au făcut cîteva declarații corespondențului nostru în spinoasă problemă a celor doi porci. Accesii doi porci imaginari merita toate felicitările; au reușit să pună cu o omenie în mișcare. Cîți porci se pot lăuda cu o asemenea performanță?

— Sîntiți declarațiile celor sollicitați. — Itiemic Dumitru, președintele sfatului: — Poate să fie o gresală... că s-au făcut multe... Dar de ce fac reclamații?... Președintele sfatului se consolează cu ideea că s-au mai făcut și alte greseli... Frumusețea consolare! Președintele crede că o gresală veche e o consolare pentru o gresală nouă!

— Contabila sfatului e neclintită în hotărîrea ei. Pentru ea, adevărații porci sînt porcii din dosare... restul e detașament.

— Pe mine mă interesează ce scrie în dosar... Atita...

— Grădinaru D. — nefelicatul proprietar, are o clipă de melancolie.

— Bani! I-am plătit, dar cine o fi mică purceii?

— Și uite așa plăm în plin mister...

— Un există acești doi miraculoși porci sau în inventat birocratic? În orice caz cei doi porcii n-au trăit degeaba. Chiar dacă acum nu mai există, ei și-au făcut datoria. Dar reușit să pună pe drumuri alții porci.

— O, voi purceii dragălași... toate felicitările.

— N-ai gultat degeaba.

— N-ai trăit degeaba.

— Bravo!

Săpături arheologice

Săpăturile arheologice efectuate de cercetătorii muzeului regional Suceava în colab. cu Institutul de specialitate din București au adus noi mărturie despre năruirea populației băștinașe pe teritoriul patriei noastre. În comuna Făcăieni, raionul Făcăieni, au fost descoperite două semiborde și un bogat material ceramic datînd din secolele VI-VI n. d. și aparținînd populației autohtone. Cercetările de pe santierul arheologic din orașul

Suceava au adus contribuții la cunoașterea șanșului de apărare a orașului din secolul al XV-lea. Materialele descoperite pe santierul arheologic din regiunea — case, obiecte ceramice și din metal, teracoze, obiecte de podabă etc. — se află în atelierul de restaurare al muzeului regional Suceava și în curînd vor îmbogăți colecția muzeului de istorie din localitate. (AGERPRES)

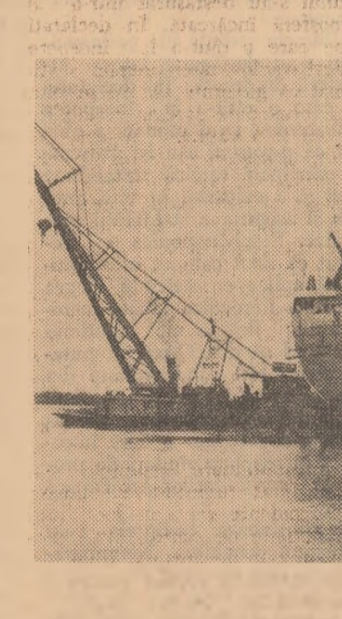
Sesiune tehnico-științifică

Simbătă s-au încheiat sesiunile de comunicări tehnico-științifice pe tema „Realizări în domeniul valorificării superioare a gazului metan”, care a avut loc la Institutul „Chimigaz” din Mediaș. Comunicările științifice prezentate de specialiști au scos în evidență preocupările cercetătorilor din acest domeniu în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de Directivele Congresului partidului pentru progresul continuu al petrochimiei în țara noastră.

La sesiune a participat reprezentanți ai Ministerului Industriei Chimice, specialiști din institutele de cercetări ale Academiei și institutele departamentale, cadre universitare, specialiști din întreprinderile industriale chimice și petroliere și din alte sectoare industriale. (AGERPRES)

Aspect de pe santierul naval GALAȚI

Foto: AGERPRES

Avancronică UNIVERSITARĂ

Innoir și reinnoir

Zilnic, din cele 15 centre universitare, prim vestii despre pregătirile care se fac în întîmpinarea lui octombrie studentesc.

— La Cluj, la Facultatea de medicină veterinară a Institutului agronomic pregătirea deschiderii în bune condiții a noului an universitar a cuprins un întreg complex de măsuri. În primul rînd, cursurile. O bună parte a acestora sînt imbogățite cu noutățile apărute între timp, sint litografiate.

Dragoste față de profesie

— Dragoste față de profesie, încredințată, conștiințioasă, spirit de inițiativă — sint tot atitea atribute ale tinerilor de senatoare Otilia Pirnău pe care colectivul în care lucrează le cunoaște și le prețuiește.

— De la direcția administrativă a Universității „Babeș-Bolyai”, am aflat alte amănunte. Surpriza cea mai mare o vor constitui o două noi cîmine care de la 1 octombrie vor găzdui, în condiții forate bune, 622 de studenți. Unei sarcini importante stimula noul an universitar — stimularea muncii de cercetare științifică și se răspunde prin înzestrarea laboratoarelor cu aparatură științifică cea mai nouă. Peste 1.100.000 lei s-au alocat numai pentru asemenea lucruri.

cu utilaje moderne, în valoare de circa un milion lei.

— Mai amănunțit decurg reparațiile și renovările la cămine. La două dintre acestea, TRCL și IOLAG începuseră lucrările încă din luna mai, dar e trebuit să le întreprindă pentru că stînjeau studenții în pregătirea sesiunii de vară. Nu le-au reușit însă, cum era firesc, în iulie, ci abia prin septembrie.

Cu cărțile pline

Sinteti pregătiți pentru 1 octombrie? Am adresat întrebarea de mai sus unora dintre gospodarii institutului de învățămînt superior din Iași. Iată răspunsurile.

de calitate inferioară

— sint de o calitate inferioară celor puse în vinzare pe piață prin unitățile Aproz și Alimentara. O fac de calitate specială tin să fie despre calitatea produse slabă a Brînzeturilor foarte de CIL Iași și despre o practică a O.C.L. Alimentara care a găsit de cuvînt să nu ne vindă mazăre conservată în borcanele de producție. În momentul de față, sintem a aprovizionare se realizează. Sint amănunțit cu cantitățile necesare de ardei, ceapă, fasole, bulion și zarzavaturi. Aprovizionarea este în curs și nu vom întîmpina greutăți. Aș vrea însă să mă refer la calitatea unor produse. De multe ori legumele și alimentele pe care ni le oferă întreprinderile de desfacere — respectiv Oficiul de legume și fructe și O.C.L. Alimentara —

— Nici nu știu cînd am ajuns în camera lui... Cînd face cite o potlogărie, șmecherul candid își ia aere de somnambul: — Nici nu știam pe ce lume trăiesc. Parcă mi-a pus cineva magnetofonul de braț: furt și nu știe că fură. Așa, nevinovatul de el, minte și nu știe că fură. Cînd s-a descoperit „furtul”, șmecherul candid s-a arătat foarte mirat... — Dacă ai ști ce scandal s-a

Smecherul cu capu-n nori...

făcut. A vrut să mă trimită în judecată... De ce? Am făcut ceva rău? — Nu știam că am făcut ceva rău... Știi, eu ăuc o viață și nu-i place muzica. Eu mă dau în vînt după muzică. Crezi că am făcut ceva rău? — Prezintă furtul că pe o operație de care el, nevinovatul, nici habar n-are. Parcă ar fi

— Măică, care locuie cu mine, am dat-o afară... am trimis-o la țară, la o mătușă... Nu văd nimic imoral în asta... Eu viciu nu știu cum s-au petrecut lucrurile... Într-o zi n-am mai văzut-o acasă... E ceva rău că n-ai grijă de mama ta? Nu știu... Eu stau și mă întreb... Șmecherul candid are acest avantaj: el îi dă cuvînt pe pîra în cap și în urmă se întrebă dacă a făcut bine sau rău.

— Face mîgării și nu știe ce face. Dacă o să progreseze în ritmul asta alarmant, șmecherul candid o să știe ce-a făcut... O să se întrebă cu ochii lui copilărești: — Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

— Tebuie șmecherul candid... și atunci va rămîne numai ticălos în toată puterea cuvîntului.

— Dar n-am făcut cine știe ce? Am dat foc unei case... atîta tot...

de peste hotare

Din viața
tineretului lumii

Greva de la Takasaki

Studentii japonezi continuă lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor. Un episod al acestei lupte a avut loc în această săptămână în centrul studentesc de la Takasaki. Agențiile de presă relatează că un număr de 20 persoane au fost rănite în cursul ciocnirilor cu poliția. Cunoștii lideri ai studenților au fost arestați. Aceste ciocniri au avut loc ca urmare a refuzului studenților de a înceta greva declarată în semn de protest împotriva sporilor taxelor de învățământ la Institutul de economie din acest oraș.

Începută cu o lună în urmă, tulburările studențesci din orașul Takasaki au izbucnit ca urmare a intenției autorităților de a transforma Institutul de economie din oraș într-un institut particular, ceea ce ar fi atras după taxele de învățământ. Atunci studenții sprijiniți de Consiliul profesorilor au declarat o grevă a foamei. Muncipalitatea orașului a fost nevoită să renunțe la planul său, însă nu definitiv. Pentru a facilita o „uniformizare” a taxelor din învățământul de stat la nivelul apropiat de învățământul superior particular, autoritățile au hotărât să sporească de 2 ori taxele de învățământ și de 2,5 ori taxele de admitere în facultăți.

Încercând să împiedice adoptarea unor asemenea măsuri peste 600 de studenți au organizat o grevă a tractoarelor, chiar în sala unde a avut loc adoptarea. Într-un episod asemănător a avut loc cu civa timp în urmă la marea universitate „Keio” din Tokio, când peste 22.000 studenți au declarat grevă în semn de protest față de măsurile adoptate privind majorarea taxelor de învățământ.

Studenții japonezi sînt nevoiți să recurgă la greve în sprijinul revendicărilor lor, dar fiind povara tot mai grea pe care o reprezintă deseori spori de taxe, în special în universitățile particulare. Cotidianul „Yomiuri” relatează că taxele din aceste instituții de învățământ au crescut în patru rânduri în ultimii șase ani. În ultimul an universitar, ele au fost de două ori și jumătate mai mari decât în anul universitar 1959-1960. Adăugînd la acestea că, potrivit unor date oficiale, peste 40 la sută dintre studenți sînt nevoiți să presteze diferite munci pentru a putea să-și continue studiile, ne formăm o imagine asupra unor din problemele care frământă studențimea japoneză.

IOAN TIMOFTE

Miting studentesc la Ann Arbor

Trei mii de studenți și profesori ai Universității din Ann Arbor (statul Michigan) au organizat un miting cerînd încetarea războiului din Vietnam. După cum informează agențiile de presă, la miting au luat cuvîntul dramaturgul american Arthur Miller și secretarul Sindicatului uniți al muncitorilor din industria de automobile și avioane, Emil Mazy. Arthur Miller a declarat că „oricum guvernul este pronunțat pentru tratative, așa cum face președintele Johnson, trebuie să înceteze în primul rînd bombardamentele”.

În cuvîntul său, Emil Mazy a criticat cu asprime politica guvernului S.U.A. în Vietnam. „Poporul american — a subliniat el — nu trebuie mișcat că trupurile americane se găsesc în Vietnam pentru a apăra democrația în această țară”.

Sesiunea O. N. U.

Un raport al lui U Thant

NEW YORK 25 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Lucrările de vineri după-amiază ale Adunării Generale a O.N.U. au fost consacrate unor probleme organizatorice. Comitetul general a luat în discuție înscrisura pe ordinea de zi, la cererea a 34 de țări africane, a unui punct adițional: problema declarării continentului african ca zonă demilitarizată și convocarea unei conferințe internaționale în vederea semnării unui tratat în acest sens. Comitetul general a aprobat înscrisura acestui punct.

În ajunul deschiderii lucrărilor celei de-a 20-a sesiuni a Adunării Generale, la O.N.U. a fost difuzat un document intitulat: „Introducere la raportul anual al secretariatului general privind activitatea organizativă”.

În acest document U Thant face o trecere în revistă a activității O.N.U. în perioada 16 iunie 1964—15 iunie 1965, însoțit de o serie de observații privind sarcinile cele mai urgente care stau în fața organizației.

Secretarul general al O.N.U. apreciază că în perioada respectivă numeroase aspecte ale evoluției situației internaționale au avut în mod inevitabil repercusiuni asupra activității Națiunilor Unite. Printre acestea el citează „escaladarea conflictului din Vietnam”, care, „a aruncat o umbră asupra aproape oricărui domeniu al cooperării internaționale”. De asemenea, el declară că este imperios necesar ca Națiunile Unite să devină „cât mai curînd posibil o organizație universală în ce privește configurația ei. În acest scop, el propune ca statele înclinate să se permită — și să fie încurajate în acest sens — să trimită observatori la sediul general al Națiunilor Unite.”

Înrăutățirea situației internaționale, subliniază secretarul general al O.N.U., a avut repercusiuni asupra dezarmării, domeniu în care nu s-a înregistrat nici un progres vizibil. Dimpotrivă, anul care a trecut a fost marcat prin evidenta intensificare a cursei înarmării nucleare. Totuși, el menționează că au fost adoptate cîteva hotărîri importante de către Comisia de dezarmare (compusă din toți membrii O.N.U.). Printre acestea el citează drept binevenită recomandarea Comisiei privind convocarea unei conferințe mondiale pentru dezarmare.

U Thant constată apariția unui fenomen O.N.U. și anume tendința de a găsi o soluție diferitelor probleme prin luarea în considerare a intereselor și pozițiilor tuturor statelor, mai curînd decît pe baza unei majorități a voturilor. Mecanismul de conciliere, remarcat el, va da, fără îndoială, o nouă dimensiune cooperării internaționale în cadrul O.N.U.

Tensiune în Aden

Înaltul comisar britanic a preluat funcțiile guvernului

Agencia Reuter relatează că guvernul britanic a hotărât să suspende împuternicirile guvernului și Consiliului legislativ din protectoratul Aden, urînd ca înaltul comisar englez să preia conducerea exclusivă a acestui teritoriu.

În comunicatul oficial se arată că „guvernul britanic a fost nevoit să ia această măsură în urma tulburărilor crescînde din Aden”.

Recent, Organizația pentru eliberarea sudului ocupat (O.L.O.S.) din care face parte și primul ministru Mackawee, al Adenului, a dat publicității o declarație în care-l acuza pe Richard Turnbull, înaltul comisar britanic, de „crime împotriva poporului din Arabia de sud”, arătînd că în ultimul timp au fost lichidate toate drepturile și libertățile populației. Causa tulburărilor constă de fapt în insistențele Marii Britanii ca acordarea independenței acestor teritorii să nu ducă la scăderea influenței sale în Orientul Arab și mai ales ca bazele militare din Aden să fie menținute și după acordarea independenței. Riposta categorică a liderilor politici din Federația Arabiei de sud la aceste planuri și insistențele lor ca Marea Britanie să respecte

Al 600-lea avion american doborît în R. D. Vietnam

Agencia V.N.A. relatează că forțele aeriene americane care continuă raidurile în spațiul aerian al R. D. Vietnam, primesc o ripostă tot mai hotărîtă din partea forțelor antiaeriene. În cursul raidurilor din 24 septembrie, unitățile antiaeriene din regiunea Vinh Linh au doborît încă două avioane militare americane cu reacție F-4 și au avariat multe altele. Cu aceasta numărul avioanelor americane doborîte în R. D. Vietnam de la 5 august 1964, cînd forțele aeriene americane au început bombardamentele, se ridică la 600.

Cu prilejul inaugurării, standul României a fost vizitat de președintele R. F. Germane, H. Lubke și de ministrul federal pentru cooperarea economică, Walter Scheel. Încă din primele ore ale deschiderii Tîrgului, pavilionul României a fost vizitat de un mare număr de oameni de afaceri și de specialiști.

Tîrgul internațional de la Salonic a fost vizitat vineri dimineața de Jean Dimadis, secretar

rezoluției O.N.U. în legătură cu acest teritoriu au determinat guvernul britanic să ia o serie de măsuri printre care instituirea stării excepționale. Observatorii de presă apreciază că ultima hotărîre a Marii Britanii nu va duce la rezolvarea conflictului și la „restabilirea ordinii”, ci dimpotrivă va înțeși și mai mult lupta populației pentru obținerea independenței în condiții echitabile.

Sîmbătă un autocamion încercat cu materiale explozive a sîrit în aer în portul Aden, relatează agenția Reuter.

România la Tîrguri internaționale

Președintele R. F. Germane a vizitat standul românesc la Tîrgul din Köln

Successul pavilionului român la Tîrgul din Salonic

La 25 septembrie s-a deschis la Köln, Tîrgul internațional alimentar „Anuga”. Pe o suprafață de 122.000 m² sînt expuse mărfuri din 37 de țări. Republica Socialistă România prezintă o gamă variată de produse alimentare.

Cu prilejul inaugurării, standul României a fost vizitat de președintele R. F. Germane, H. Lubke și de ministrul federal pentru cooperarea economică, Walter Scheel. Încă din primele ore ale deschiderii Tîrgului, pavilionul României a fost vizitat de un mare număr de oameni de afaceri și de specialiști.

Tîrgul internațional de la Salonic a fost vizitat vineri dimineața de Jean Dimadis, secretar

Comunicat comun sovieto-birman

MOSCOVA 25 (Agerpres). — În comunicatul dat publicității în legătură cu vizita în U.R.S.S. a generalului Ne Win, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul apărării al Uniunii Birmano-sovietice se dezvoltă cu succes pe baza principiilor coexistenței pașnice. U.R.S.S. și Uniunea Birmano-sovietică pentru aplicarea principiilor coexistenței pașnice în relațiile dintre state cu sisteme sociale diferite.

Evenimentele recente au proiectat mai puternic ca orînd în atenția opiniei publice procesul de deteriorare prin care trec de mai multă vreme blocurile militare create de puterile imperialiste în perioada postbelică. În incident se vorbește insistenț de „boala cronică” ce macină N.A.T.O. Dar dacă boala însăși nu lasă nici o îndoială, diagnosticul și tratamentul ei sînt mult discuțate. Piața cărții, în principalele țări ale alianței nord-atlantice, a fost realment invadată de lucrări ale profesorilor, diplomaților, economistilor, generalilor care se grăbesc să propună remedii pentru „criza N.A.T.O.”.

Robert Kleinmann, membru al Comitetului de conducere al lui „NEW YORK TIMES” a încercat, la rîndul lui, să prescrie o rețetă în cartea apărută sub titlul expresiv: „CRIZA ATLANTICĂ. DIPLOMATIA AMERICANĂ ÎN FAȚA EUROPEI RENASCUTE”.

Lucrarea lui Kleinmann este, de fapt, o formă mai detaliată a unui raport prezentat de autor în fața Consiliului pentru relații internaționale compus din înalte personalități politice nord-americane. Autorul este un om foarte bine informat. El a activat cînsprezece ani în Europa occidentală în calitate de corespondent și de șef al Biroului parizian al revistei „United States News and World Report” și al rețelei de radio-televiziune Columbia Broadcasting System (C.B.S.). Kleinmann subliniază, cu lămură și perspicacitate, că „principala linie de disensiune în N.A.T.O. se manifestă între S.U.A. și partenerii vest-europeni care, refîcîndu-și potențialul economic și militar prînd să joace un rol mai important în stabilirea politicii blocului, pentru a-și putea promova propriile interese”. Relevînd că schimbările survenite în raportul de forțe intercontinental s-au reflectat „cel mai net în politica externă a Franței”, publicistul american observă: „Indiferent de critice care se aduc Parisului în unele capitale vest-europene, este evident că obiectivul urmărit de de Gaulle, destrîngerea de hegemonia Statelor Unite, suscită un viu interes atît în suul Pieței comune cît și în Anglia. Indiscutabil, tendința reprezentată de de Gaulle se bazează pe realități istorice bine cunute, pe independența și pe independența economică, financiară a Europei occidentale”. În acest context, Kleinmann citează date furnizate de oficialitățile nord-americane se că numai în trei ani (1962-1964) trezoreriile Europei occidentale au acordat Statelor Unite credite pe termen scurt însumînd aproape 5 miliarde dolari. El apreciază că este „foarte natural” ca partenerii vest-europeni să pretindă revizuirea structurii N.A.T.O. „cu scopul de a aduce poziția lor politică în concordanță cu concordanța cu potențialul lor economic crescut”. Mai mult, autorul „Crizei atlantice” își afirmă certitudinea că „oricum, cu sau fără de Gaulle, lucrurile merg spre afirmarea unei independențe totale a Europei occidentale față de S.U.A.”.

După toate acestea s-ar putea crede că Robert Kleinmann va propune o soluție nouă, în ce privește confruntarea dintre Washington și noile realități din N.A.T.O. „Curajul” recunoașterii asprelor realități nu e urmat însă decît de o suită de „soluții” răsuflete. Ce propune, de fapt, Kleinmann?

El sugerează „negocieri cu Franța” dar afirmă imediat că principala garanție a succesului unor asemenea negocieri ar fi... „o întărire prealabilă a raporturilor Washingtonului cu Bonnul” și „o relaxare a sancțiunilor politice vest-europene”. Rețeta este veche. De cîlva timp, sprijinul deschis pe care Statele Unite îl acordă acțiunilor întreprinse de Bonn în vederea reînvierii proiectelor de unificare politică a țărilor vest-europene, pare să fie principala sursă de inspirație americană la tendințele de „dezangajare” ale Franței față de N.A.T.O. S.U.A. speră că, într-o federație bazată pe principiul majorității, să dispună de suficiente voturi vest-europene pentru a ține Franța sub control. În același sens, sint cunoscute și încercările Washingtonului de a folosi apropierea de Bonn ca un mijloc de presiune asupra Parisului, ca o verigă în lanțul manevrelor tinzînd la „izolarea” și „aducerea la rațiune” a Franței „recalcitrante”. Pe acest drum deja bălăcîrit, Kleinmann vine cu o propunere care, dacă nu strălucete prin originalitate, comportă pețioe evidente. El scrie că „strategia militară a S.U.A. ar trebui adaptată exigențelor Germaniei occidentale pentru a tipsi R.F.G. de interesul unei alianțe cu Parisul”. Așadar, ca pret al participării la „izolarea Franței” se propune să se cedeze pretențiilor acelor cercuri vest-germane care revendică — de pildă — arma nucleară!

Că asemenea „soluții” poartă în ele o amenințare la adresa păcii e un lucru lesne de întrevăzut. Tot atît de clar este însă faptul că rețetele de genul celor preconizate de Kleinmann nu pot remedia boala incurabilă de care suferă N.A.T.O., căci boala acesta derivă, în esență, nu din felul de acțiune sau modul de organizare, ci din obiectivele acestui bloc militar, care vin în contradicție flagrantă cu cîrintele vieții internaționale din zilele noastre.

Divergențele din N.A.T.O., S.E.A.T.O. etc. s-au accentuat și au căpătat un caracter cronic tocmai din cauza discrepanțelor dintre situațiile reale din lumea contemporană și politica militară agresivă a acestor blocuri. Apare evident că politica blocurilor agresive este o politică anacronică, condamnată de istorie.

EM. RUCĂR

Guvernul grec a primit

vot de investitură

După 73 de zile de criză Grecei are în sfîrșit un guvern care a putut să obțină o majoritate parlamentară. Statisticile nu au consemnat încă dacă perioada care a trecut poate fi considerată ca un record. În orice caz criza de peste două luni este una dintre cele mai îndelungate cunoscute de istoria parlamentarismului. Finalmente, votul de investitură a fost acordat cu o înfrîmă majoritate: 152 de deputați au votat în favoarea guvernului Stephanopoulos iar 148 împotriva.

Dezbaterile începute în cursul zilei de miercuri au luat sfîrșit în noaptea de vineri spre sîmbătă. Faptul că guvernul a obținut majoritatea voturilor nu a mai constituit de această dată o surpriză. Înscrisura domniei nime asupra marjei majoritare. Încă din momentul cînd mandatul a fost încredințat noului premier pentru a constitui o nouă echipă guvernamentală se putea pronostica succesul său întrucît la Atena se afirmase anterior că un nou mandat nu va fi încredințat decît în momentul cînd se va ști cu siguranță că va fi posibilă formarea unei noi majorități parlamentare.

Ultimele ședințe ale parlamentului s-au desfășurat într-o atmosferă încercată. În declarația pe care a citit-o la începerea dezbaterilor, noul premier a afirmat că guvernul său își propune ca principala sarcină restabilirea păcii și a calmului în țară, precum și asigurarea stabilității economice. Stephanopoulos a declarat că noul cabinet este hotărît să aplice cu strictețe legea pentru a împiedica „toate manifestările ilegale ale mulțimii care tind să dea Greciei reputația unei țări subdezvoltate din punct de vedere politic și aflată într-o stare de anarhie”. Cîtră declarație-program a fost întreruptă în repetate rînduri de protestele sprijinitorilor lui Papanou.

În continuare ședințele s-au desfășurat tumultuos. Nenumărate incidente au avut loc între fracțiunile de centru, între acestea și cele de dreapta. Unul dintre acestea a reținut atenția observatorilor întrucît mulți au considerat că pot întui, după consumarea lui, semne ale mîndurii cum se va desfășura viitoarea colaborare dintre grupările de centru care au format guvernul și partidul de dreapta. La un moment dat liderul partidului de dreapta, Canellopoulos, s-a referit la o afirmație a premierului Stephanopoulos cu privire la popularitatea de care se bucură în rîndul opiniei publice Papanou. Liderul dreptei a spus că dorește să dovedească contrariul în cadrul unui miting public. Noul premier a refuzat însă acordarea permisiunii pentru ținerea mitingului. Canellopoulos a amenințat atunci că nu va vota în favoarea investiturii

EUGEN PHOEBUS

JAPONIA. — Aspect de la un recent miting al studenților din Tokio, Studenții au condamnat politica S.U.A. în Vietnam

Catastrofa de la Mattmark, unde s-au găsit moartea 19 muncitori italieni care lucrau în Elveția, a readus în atenția opiniei publice fenomenul „exportului de mină de lucru italiană”, proiectînd asupra lui o lumină tragică. Conform datelor oficiale, în momentul de față există 900.000 de muncitori italieni în Franța, 500.000 în Elveția, 220.000 în Belgia, 450.000 în Germania federală, 100.000 în Anglia, 20.000 în Luxemburg, 15.000 în Olanda și 15.000 în țările scandinave. La aceste cifre se adaugă și un număr considerabil de muncitori italieni naturalizați, omiși din cuprînsul statisticilor.

Cauzele migrației tot mai accentuate a muncitorilor italieni trebuie căutate în problemele economice italiene care, în pofida creșterii lor postbelice, trebuie să lăcă față unor dificultăți în amplificare. În anul 1965 se constată creșterea somajului pînă la un milion și jumătate însoțită de dublarea numărului de muncitori „subocupați”. La rîndul ei, criza cronică din agricultura italiană, instituită de la miza saterie endemică, a declanșat în perioada postbelică un exod masiv și perpetuu al

țărilor către controlul industrial, iar de aici peste hotare. „Condițiile economice dramatice din propria lor țară, mai ales din regiunile rurale din sudul Italiei — constată „NEW YORK HERALD TRIBUNE” — îi silesc pe italieni să caute de lucru în străinătate”.

Soarta emigranților italieni în

PE SCURT

- Recent a avut loc la Namur (Belgia) Congresul matematicienilor de expresie latină. Cu această ocazie acad. Grigore Moisil a fost ales în unanimitate președintele Asociației.
- Agencia Taniug anunță că la începutul lunii octombrie, la invitația lui I. B. Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, secretar general al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, o delegație de partid și guvernamentală condusă de W. Gomulka, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, va face o vizită oficială în Iugoslavia.
- Anul trecut, volumul schimburilor comerciale ale Japoniei cu țările socialiste din Europa, s-a cifrat la aproximativ 66 milioane

te, au ieși la iveală și mai pregnant, în santierul din Valea Saas, pentru a reduce timpul de deplasare de la locuința la locul de muncă, compania de construcții a amplasat bărcile personale într-o regiune periclitată, fapt care a atras după sine sacrificarea unor vieți omenești. Locuțiile pe care le ocupă — sunt subînchinate de către întreprinderea unde lucrează, fie ob-

inexistent în Italia catolică, căci astfel o existență recunoscută și confirmată. În afară de aspectele economice, fenomenul expatrierii mîinii de lucru italiene comportă și numeroase implicații sociale. Muncitorii imigranți nu participă la repartizarea produsului social global la care contribuie prin muncă și nu au drepturi politice. „Muncitorul străin trebuie să fie mulțumit dacă întîmpină numai indiferența lumii care-l înconjoară și, nu ca în numeroase cazuri, dușmănia surdă sau fîșișă a acestora” — observă ziarul vest-german „DIE WELT”. Aparținînd stării „celor mai puțin privilegiați”, cum se exprimă eufemistic ziarul occidental, muncitorii italieni se găsesc în postura unor toleranți, menținuți într-o permanentă carantină socială.

Problema condițiilor de viață ale muncitorilor italieni emigrați este prezentă în actualitate datorită implicațiilor ei dintre cele mai complexe și mai spinoase.

VIORICA TĂNĂSESCU

La 25 septembrie a părăsit Budapesta delegația spre Ulan-Bator — delegația de partid și guvernamentală a R.P. Ungaria în frunte cu Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., care, la invitația C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, va face o vizită de prietenie în R. P. Mongolă.

Brazilia s-a pronunțat pentru o nouă aminare a conferinței extraordinare a O.S.A., stabilită deja pentru data de 17 noiembrie a.c. Această aminare ar fi a treia după cele din 20 mai și 4 august 1965. Se știe că două probleme importante dezbînă și amenință această organizație: problema creștii unei forțe militare interamericane propuse și susținute de S.U.A. și problema revizuirii Cartei O.S.A. susținută de mai multe țări latino-americane în frunte cu Chile.

Crescătorie de reni la Nudan (R. P. Mongolia)

PE SCURT